

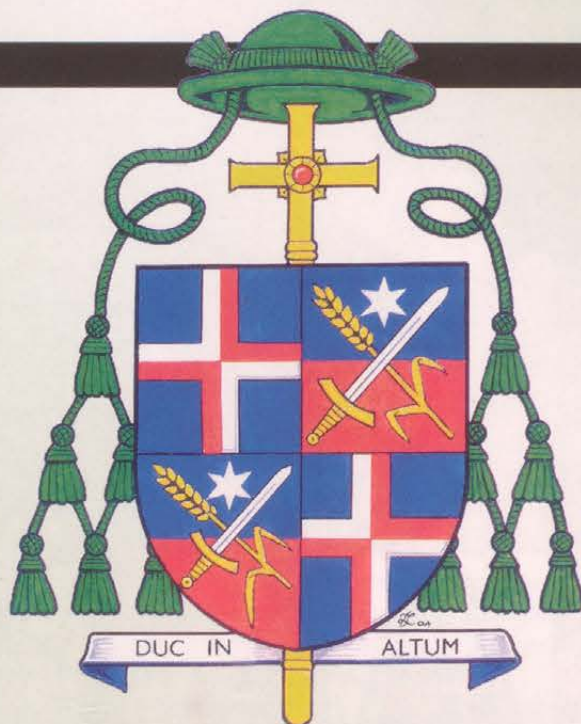

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník VIII

Březen 2004

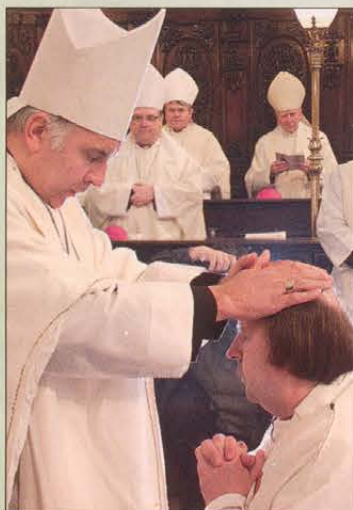
**V sobotu 28. února 2004
byl vysvěcen devatenáctý
biskup litoměřický
Mons. Pavel Posád**

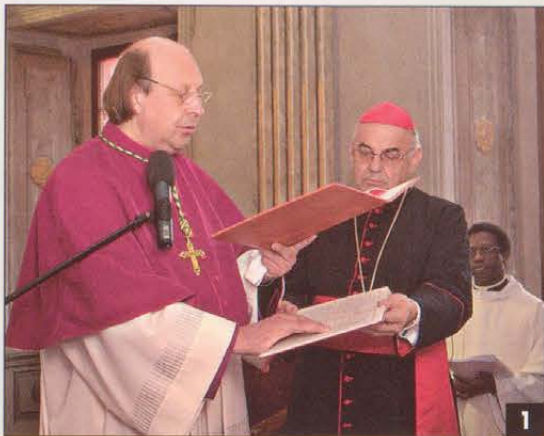
Popis a vysvětlení znaku litoměřického biskupa Mons. Pavla Posáda

Osobní znak nynějšího biskupa je dělen modře a červeně, přičemž modrá barva symbolizuje nebe a čistotu a současně Pannu Marii. Červená je převzata z obecního znaku biskupova rodiště, Budkova, stejně jako zlatý klas, připomínající zemědělský ráz obce. Meč je atributem apoštola sv. Pavla, jehož jméno biskup nese, a vyjadřuje mučednickou smrt apoštolovu. Meč je zároveň symbolem životodárného Božího slova a klas symbolizuje Eucharistii. Hvězda nad oběma znameními značí naději a víru.

Celé vysvětlení a popis biskupského znaku naleznete uvnitř čísla.

Zajed' na hlubinu

Mons. Tadeus Okolo z apoštolské nunciatury čte jmenovací bulu ▼

▲ Mons. Pavel Posád skládá v biskupské kapli předepsanou přísahu

3

▲ Hlavní světitel J. Eminence Miloslav kardinál Vlk, arcibiskup pražský a primas český s jáhny

Svěcenec spolu s kněžími, kteří jej doprovázejí (R. D. František Opletal, R. D. Vojtěch Šíma), vlevo Mons. Erwin Ender, apoštolský nuncius v Berlíně ▼

4

2

▲ Asistence a průvod kněží, opatů a biskupů přichází z biskupské rezidence do katedrály sv. Štěpána

5

▲ Mons. ThDr. Josef Koukl, J. Em. Miloslav kard. Vlk, Mons. Jan Graubner, Mons. ThLic. Vojtěch Cíkrle, který byl zároveň kazatelem ◀

Katedrála sv. Štěpána byla zcela zaplněna kněžími, ministranty a pozvanými hosty ▼

6

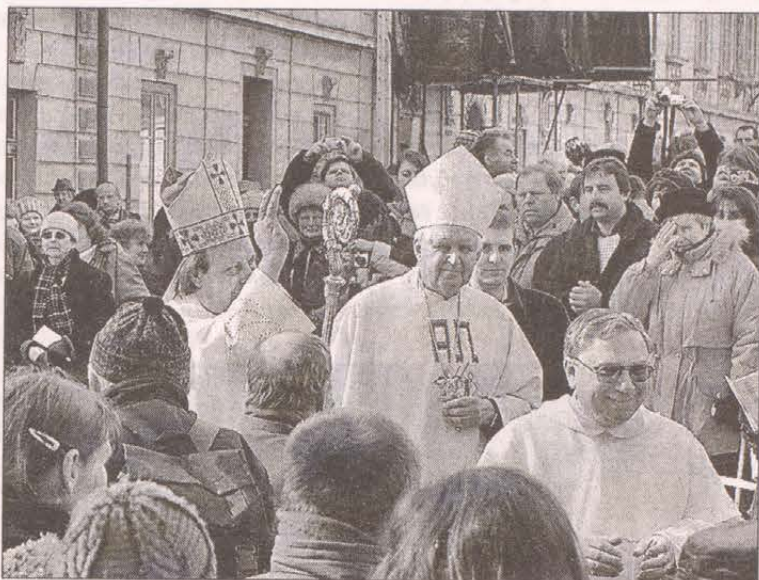

7

8

Přišlo to všechno tak najednou a nečekaně

Bez sebemenších náznaků a předzvěstí jsme pod vánočním stromkem s malým či větším úžasem našli jeden společný velký dárek – nového otce biskupa Pavla. Zprvu jen pomalu a postupně jsme zjišťovali, komu toto jméno vlastně patří a kdo se za ním skrývá. Mlhavé a nejasné obrysy po čase začaly dokreslovat první fotografie v křesťanském tisku a mnoho hodnotících slov, doprovázejících tohoto nám dosud skrytého a neznámého člověka. Po takovéto předešle a s neslábnoucím očekáváním dalších a nových překvapení jsme se poprvé s naším novým biskupem setkali.

Na 28. února 2004 bylo stanoveno slavnostní svěcení 19. litoměřického biskupa Pavla Posáda. Dopředu jsme věděli, že do katedrály se tentokrát nevejde a že celý průběh svěcení budeme sledovat na Dómském náměstí na dvou obrazovkách. Snad právě proto, že většina z nás byla připravena na to horší – zimu, nepohodlí, stísněnost – jsme mohli prožívat a vnímat tento den jako nádherný dar našeho nebeského Otce.

O půl jedenácté za účasti téměř všech biskupů českých a moravských diecézí začala slavnostní liturgie. Nového biskupa Pavla v Litoměřicích přivítal a zúčastněným věřícím představil jeho předchůdce otec biskup Josef Koukl. Po několika úvodních slovech bylo možné vyslechnout latinský text i český překlad jmenovací listiny nového litoměřického biskupa Pavla Posáda. Při bohoslužbě slova v homilii promluvil brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Zde nejen podtrhl důležitost a význam biskupského úřadu, ale zároveň i potřebu úcty, věrnosti a poslušnosti každému biskupovi jako předpokladu věrnosti a poslušnosti samému Bohu. Zároveň zde vyzval všechny věřící litoměřické diecéze, aby se za svého biskupa modlili, aby při něm stáli a nechali se v důvěře v Boha jím, jako svým pastýřem, vést.

Hlavním světitelem biskupa Pavla Posáda byl pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk. Vzkládáním rukou všech přítomných biskupů, pomazáním křížem a předáním evangeliaře byl za modliteb všech věřících Pavel Posád postupně uveden do biskupského úřadu, stvrzeného převzetím jeho vnějších znaků – biskupského prstenu, mitry a berly. Poté již jako biskup přijal ode všech spolubratří biskupů pozdravení pokoje a sloužil bohoslužbu oběti.

Toto všechno se odehrávalo na obrazovce před námi. Zvědavým okem šlo pozorovat tvář nového biskupa, poslouchat, a třeba i prvně slyšet jeho hlas, ale také cítit teplo slunce... Po mši svaté vyšel otec biskup Pavel v doprovodu otce biskupa Josefa před katedrálu. Poprvé zde udílel své biskupské požehnání. Pro spoustu přítomných jistě vzácná příležitost vidět jej zblízka a na živo. Zprvu takové menší zaváhání, nerozhodnost, do kterých očí se vlastně podívat. Tolik let se na nás usmívaly oči a žehnaly ruce otce biskupa Josefa, ... ty však v tuto chvíli moudře hleděly k zemi. Tolik z nás vidělo nyní poprvé tak trochu vážný pohled a po chvíli i úsměv našeho nového biskupa Pavla, pomalým krokem prošel kolem nás všech a mně konečně došlo: Ten je náš.

Tereza Gottfriedová

Požehnání během hymnu
Te Deum po biskupském
svěcení.
Foto Robert Macko

Mons. Josef Koukl

Drazí moji,

ještě asi tak hodinu ve funkci administrátora diecéze, než bude vysvěcen náš nový 19. biskup litoměřické diecéze, se vás odvažují pozdravit.

Chtěl bych se napřed omluvit za dvě věci. Jednak se nám nepodařilo víc nafouknout katedrálu. Omlouvám se hlavně těm, co jsou tam před katedrálou. Katedrála byla před třemi sty lety tak vybudována a nedala se zvětšit. Druhá omluva je za to, že není ještě teplejší počasí. S tím jsem také nemohl nic dělat i když jsem chtěl, aby to bylo později. Ale Pán nám dává vždy takové počasí, jaké jde. Myslím, že to vydržíte, zvláště když tam venku máte pod stanem čaj ještě s nějakým tím přídavkem.

A tak bych chtěl pozdravit vás skutečně srdečně, nejvíc ovšem otce kardinála, který bude hlavním světitelem, otce arcibiskupa Jana z Olomouce, všechny spolubratry biskupy, kněze, jáhny, řeholní sestry, všechny naše hosty, také z ekumeny. Nejen od nás, také z ciziny. Nejdříve Slovensko, ti mi rozumějí, z Polska také. Ale protože jsou i z Německa: So möchte ich auch... Srdečně zdravím všechny naše přátele z Německa, všechny biskupy, zejména našeho dřívějšího nuncia, který nyní přijel z Berlína. Děkuji Bohu, že jste přijeli. Také zástupce dnešního nuncia, mons. Okolo, který je zde. Také biskupy z Rakouska, všechny milé hosty a přejeme si krásné, společné prožití slavnosti.

Bůh nám k tomu pomáhej.

J. Em. Miloslav kardinál Vlk

Já se připojuji k pozdravu administrátora této diecéze pana biskupa Koukla a zdravím také zvláště všechny biskupy domácí i všechny zahraniční, pana nuncia a vás všechny.

Především bych chtěl ujistit mons. Posáda, že jsme s ním tady kolem oltáře a v jednotě chceme tento jeho veliký den s ním prožít. Ujišťujeme ho, že není sám. Tady se můžeš podívat, kolik lidu s tebou a kolik biskupů, také i pánů opatů a všech možných církevních hodnostářů. Takže nejsi tady sám, stojíš tu s námi a my s tebou.

A tak vás všechny prosím, abychom s otevřeným srdcem, tímto postojem lásky a jednoty k této diecézi, k novému biskupovi tuto slavnost slavili.

Mons. Josef Koukl (vlevo) a J. Em. Miloslav kardinál Vlk (vpravo). Foto Jan Rosenauer

Jmenovací dekret biskupa Pavla Posáda

*Dilecto filio Paulo Posad, moderatori hactenus spiritali
in Seminario maiore archidiecesis Olomucensis, ...*

Jan Pavel, biskup, sluha služů Božích

Milovanému synu Paulu Posádovi, dosud spirituálu v kněžském semináři olomoucké arcidiecéze, pozdravení a apoštolské požehnání. Klanějíce se Kristu, který sám sebe ponížil a přijal podobu služebníka, prosíme horoucí vírou, aby skrze své narození milostivě pomáhal všem věřícím jednotlivých diecézí.

Právě nyní probíhá před naším zrakem milovaný ovčinec litoměřický, který potřebuje po odchodu ctihodného bratra Josefa Koukla nového představeného posvátných služeb. Víme o Tobě, milovaný synu, že jsi v kněžském semináři olomoucké arcidiecéze projevoval význačné lidské vlohy i rozpoznávání duchovních záležitostí a pečlivě jsi pomáhal bohoslovcům na jejich cestě ke kněžství. Proto se nám jevíš zcela schopným k přijetí i většího břemene úřadu. Z toho důvodu Tě jmenujeme naší apoštolskou autoritou litoměřickým biskupem a zároveň Ti udělujeme potřebná práva a ukládáme k tomu příslušné povinnosti. Ochotně dovoluujeme, abys biskupské svěcení přijal od kteréhokoliv katolického biskupa mimo město Řím, při zachování liturgických předpisů. Tvou povinností bude nejprve složit vyznání víry a přísahu věrnosti nám i našim nástupcům, a pak co nejdříve zaslat o tom příslušné doklady tomuto Apoštolskému stolci. Žádáme, abys o tomto našem rozhodnutí uvědomil jak duchovenstvo, tak i věřící církve litoměřické, které všechny vybízíme, aby Tě ochotně přijali jako hlasatele pravdy, která vede ke spáse. Všiměj si, milý synu, ve své biskupské činnosti všech litoměřických věřících, zvláště chudých a opuštěných, a těm všem horlivě zjevuj přítomnost Krista, který sestoupil na tento svět.

Dáno v Římě, u Svatého Petra, 24. prosince, v svatvečer Narození Páně, roku Páně 2003.

Jan Pavel II., papež

K čemu vlastně potřebujete biskupa?

Homilie Mons. Vojtěcha Cikrleho pronesená na biskupském svěcení Mons. Pavla Posáda v Litoměřicích v sobotu 28. února 2004

Milí bratři a sestry v litoměřické katedrále i venku,

už nějaký čas čeká tato diecéze na nového biskupa a jistě jste se nejen za nového, ale především za dobrého biskupa modlili. Čekání končí, modlitby byly vyslyšeny, dnes dostanete nového biskupa.

K čemu vlastně potřebujete biskupa?

Potřebujete jej k tomu, abyste byli církví. Církev je společenství lidí, kteří se nechali přitáhnout Kristovou láskou, a proto i přes všechny rozdílnosti patří k sobě. Církev je životní společenství s Ježíšem Kristem pro tento čas i pro věčnost. Církev je tam, kde jsou lidé spojeni s Kristem. A této životní jednotě slouží biskup. Jeho úkolem je, aby lidé byli spojeni s Kristem a našli v něm spásu.

II. vatikánský koncil říká: „V biskupech, kterým stojí po boku kněží, ... je uprostřed věřících přítomný Pán Ježíš jako nejvyšší kněz.“

To také platí o vašem biskupovi. Na něm máte vidět, že Kristus je s vámi jako pastýř svého lidu. Biskup je znamením, že v diecézi je přítomný Kristus. Biskup nemůže Krista zakrývat, ale musí jej dělat viditelným. Prsten, mitra, berla, které za chvíli biskup Pavel obdrží, ho mají dělat srozumitelným. Tyto insignie ukazují na to, že „zastupuje“, že na jeho místě stojí někdo jiný – Ježíš Kristus.

Už biskup Cyprian, který byl umčen v polovině 3. století, napsal: Biskup je v církvi a církev je v biskupovi, a kdo není s biskupem, není ani v církvi. Být spojený s biskupem tedy znamená být spojený s církví. A být spojený s církví znamená být spojený s Kristem.

Potřebujete tedy biskupa, abyste měli společenství s Kristem, abyste byli církví. Nikdo si nemůže biskupský úřad sám přivlastnit. Biskup je vysvěcený. To se stane za chvíli otci Pavlovi, když mu přítomní biskupové vloží své ruce na hlavu. Tak mu předávají plnost kněžské moci, kterou sami skrze vkládání rukou přijali. Toto vkládání rukou jde až k apoštolům, kterým zmrtvýchvstalý Pán řekl: „Jako mě poslal Otec, tak já posílám vás...“ A potom dodává: „Přijměte Ducha Svatého.“ Toto naše spojení s počátkem, s apoštolů a přes ně i s Kristem je zárukou, že to rozhodující se stalo. Že skrze vkládání našich rukou

Bůh sám vyvoleného posvětil na biskupa a obdaruje Duchem svatým. Biskupu Hippolytovi vděčíme za první popsání biskupského svěcení na začátku 3. století. Vkládání rukou popisuje takto: „Všichni mají

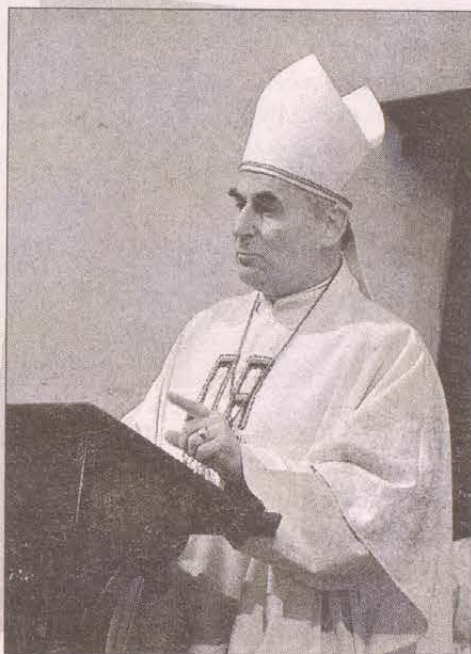

Foto Robert Macko

mlčet a ve svých srdcích prosit Ducha svatého.“ To chceme dělat také my v této chvíli. Modlit se, aby Bůh vylil svého Ducha na našeho vybraného bratra. Ducha, který utěšuje, posiluje a činí schopným vést. V síle tohoto Ducha má otec Pavel jako biskup vést litoměřickou církev. A nebude to dělat ve svém jménu ani ve jménu lidu nebo lidí, ale ve jménu Ježíše Krista, jak to vyjádřil sv. Pavel. Obdržena plnost moci, aby mohl jako biskup litoměřické církve vést svou diecézi, není moc, jak si ji představuje, jak jí rozumí svět, ale je to duchovní plnost moci. Ta přísluší biskupské službě, aby přinášela lidem spásu.

Jak se má tato služba naplňovat? To ukazuje sám Ježíš, když říká: Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř dává za

své ovce svůj život. (Jan 10,11). Biskup má podíl na Kristově pastýřství, když žije pro druhé. Přitom bude vždycky zakoušet, že je zranitelný a bezmocný. Právě na základě takové zkušenosti napsal sv. Pavel Korintánům: Bůh nás, apoštolů, jako zasvěcené smrti, postavil na poslední místo (1 Kor 4,9).

Váš biskup nebude tedy vysvěcený pro sebe, ale pro vás.

Když v roce 1989 váš dosavadní biskup Josef vstupoval do služby, vybral si heslo „Bůh je láska“ a v tomto hesle nesl břímě své služby. V této chvíli mu přísluší poděkovat... Na jeho místo nastupuje biskup Pavel, který si jako své heslo vybral slova „Zajeď na hlubinu“ a od tohoto hesla se má odvíjet jeho osobní život i služba.

Milí bratři v kněžské službě. Vy jste zvláštním způsobem spojeni se svým biskupem. On je hlava a střed vašeho společenství. Sv. Ignác z Antiochie na začátku 2. století to vyjádřil takto: „Presbyterium ať je se svým biskupem jako struny na cítě.“ – Myslel tím samozřejmě nalahoděnou citeru. Řekl ale také: „Když někdo něco dělá za zády biskupa, slouží ďáblu.“ Stůjte, bratři, věrně za svým biskupem. Jen tak může

mít vaše služba jednotě diecéze úspěch.

Milí bratři a sestry litoměřické církve, také vy stůjte za svým biskupem, aby Bůh stál za vámi. To je i moje dnešní prosba. Stůjte za biskupem Pavlem, aby Bůh stál za vámi. Pomáhejte mu modlitbou a vším, čím můžete, aby on mohl obstát ve své odpovědnosti, kterou dnes za vás všechny přebírá.

Milý bratře Pavle, přebíráš dnes vedení litoměřické diecéze. Ať je pro tebe modlitba pramenem síly. Modlitba, naslouchání Pánu, to je asi ta nejdůležitější věc. Naslouchej hlasu Pána, abys jej mohl následovat. A když břímě tíhy pastýřské služby bude velmi těžké, vzpomeň si na slova sv. Augustina. Ten v jednom svém kázání při výročí biskupského svěcení řekl o biskupské službě: „Čím větší láska, tím lehčí břemeno.“ Protože láska činí všechno lehkým.

Amen.

zpracováno podle kardinála Wetterera

Nebudeme začínat od nuly

Za sbor konzultorů a jménem diecézanů přivítal nového biskupa R.D. Antonín Bratršovský, děkan v Jablonci nad Nisou

*Eminence, nejdůstojnější pane kardinále!
 Excellence, nejdůstojnější pane biskupe!
 Excellence, nejdůstojnější páni arcibiskupové a biskupové!
 Důstojní pánové!
 Bratři a sestry!*

Jménem sboru konzultorů této diecéze, kněžského presbyteria, jáhnů, řeholníků, ministrantů, pastoračních asistentů a katechetů Vás vítám na svatoštěpánském biskupském prestolu¹.

Na Boží výzvu vyjádřenou náměstkem Kristovým na této zemi jste řekl své Fiat! Ať se mi stane. Stát se biskupem, přijmout plnost Kristova kněžství pro tuto diecézi a celou církev. A právě tato katedrála spolu s námi se všemi byla svědkem Vašeho Adsum! Zde jsem! – abych vedl, sloužil Božímu lidu a milionu třem stům tisíc obyvatel této diecéze.

My všichni Vám za toto rozhodnutí z hloubi srdce děkujeme a máme z něho velikou radost. Ne každý by ho byl schopen, ne každý by byl hoden.

Není náhodou, nýbrž Božím řízením, že Vy spolu s dvěma posledními biskupy pocházíte z moravské země, země cyrilometodějské, země, která zrodila svatou Zdislavu, hlavní patronku litoměřické diecéze.

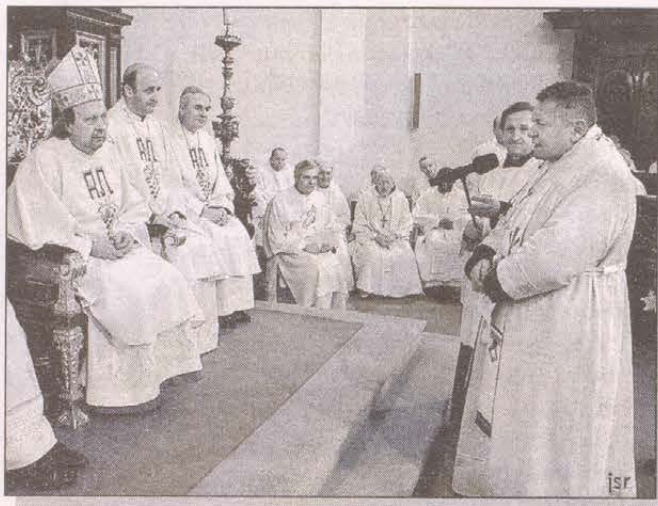
Vaše biskupské heslo: Duc in altum! Zajed' na hlubinu! Slovo Kristovo, které patřilo Petrovi, prvnímu rybáři lidí, chceme vztáhnout my všichni, kněžské presbyterium a všechny Boží lid na sebe a pod Vaším vedením je uskutečňovat. Tak nejlépe naplníme výzvy Petra našich dnů k nové evangelizaci.

Nebudeme začínat od nuly, tato diecéze není žádným kamenolomem.

Má nejen obětavé kněze, nýbrž i aktivní laiky, kteří pod Vaším vedením chtějí ještě více přiložit ruku k dílu. Nejsou jich velké desetitísíce, avšak ti, s kterými můžete počítat, stojí za to.

Tato diecéze má svou historii a Vy ji přijímáte na prahu jubilea 350 let od jejího založení. Nikdy nebyla chudobka mezi ostatními, spíše naopak. Její vrchní pastýři patřili k nejlepším, a já bych chtěl připomenout čtyři poslední: Josefa Grosse, Antonína Aloise Webera, který by si za své nekrvavé mučednictví zasloužil úctu oltáře, Štěpána kardinála Trochtu, který převzal tuto diecézi v těžkých podmínkách po druhé světové válce, kdy byly odsunuty dvě třetiny jejího obyvatelstva a ještě větší množství kněží. Jen krátce mohl pracovat na její obnově a pak se za ni modlit za mříží internace a pracovního nasazení. Potom s podlomeným zdravím padl na její líše². A poslední biskup Josef Koukl, který diecézi převzal na úsvitu svobody, ale po čtyřiceti letech tuhé ateizace, vykonal dílo, které sice bude soudit Bůh i historie jako u každého z nás, dílo, v němž položil základy nové obnovy, takže se jeho diecéze mohla odrazit ode dna, a který se snažil naplňovat známou pastorační prioritou: Salus animarum – suprema lex! Spása duší je nejvyšší zákon! Při tom měl vždy na mysli omnium animarum, nejen hrstku vyvolených či věrných, kteří chodí do kostela. Nemohu při tom nepřipomenout tolik desítek kostelů, které se s jeho

přispěním podařilo opravit. Některé znovu otevřít, aby se do nich mohli vrátit věřící a lidé dobré vůle. Právě dopsal 18. kapitolu této diecéze a já bych mu chtěl v této chvíli poděkovat za všechno, co vykonal, s přáním, aby mu byl Bůh štědrým odplatitelem.

Drahý otče biskupe,

tento den patří Vám. Vy dnes počínáte psát 19. kapitolu této diecéze. Ve slavnostní atmosféře, obklopen tolika spolu-bratry v biskupské službě, tolika kněžími z našich i moravských diecézí, tolika bohoslovci a mladými kněžími, které jste připravoval na Pánovu vinici, tolika rodáky a Moravany i věřícími z této diecéze.

Je to dnes Vaše i naše společné Hosana!, neboť právě pro tuto chvíli můžeme volat: Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně! Hosana na výsostech! Neboť spolu s námi se raduje celá církev putující, bojující i církev vítězná.

Tak jste nyní sjednocen s Kristem, a to nejen pro tuto chvíli radostného Hosana!, nýbrž i s Ježíšem na jeho cestě křížové, která patří neodmyslitelně k Vaší biskupské službě.

Očekáváme od Vás mnoho, nové podněty duchovní i pastorační. Budeme Vám za ně vděční a v poslušnosti je budeme naplňovat.

Nezapomeneme na Vás ve svých modlitbách. Nezapomenou jistě ani Vaši Moravané. Na jejich adresu bych chtěl připomenout: Vy ztrácíte, my získáváme. Nezapomeňte, že radostného dárce miluje Bůh.

Drahý otče biskupe, děkujeme nesmírně za Vaše statečné Adsum! Zde jsem! A přejeme Vám z celého srdce: Ad multos annos! Na mnohá léta! K dobru této diecéze a spásu nesmrtelných duší, k dobru celé církve.

Blahopřejeme a předem za vše děkujeme a vyprošujeme od Otce světél odvalu a sílu pro Vaši apoštolskou službu v této svatoštěpánské a Zdislavině diecézi.

¹ Prestol: biskupský stolec

² Lícha: pole

Aby Bůh znovu požehnal celé litoměřické diecézi

Chtěl bych tak trochu reagovat na všechna ta nádherná slova, která tady zazněla.

Především bych chtěl v tuto chvíli poděkovat spolubratřím v biskupské službě, otci kardinálovi za udělení svěcení a jeho spolusvětitelům. Chtěl bych jim poděkovat za opravdu viditelnou a hmatatelnou podporu v této chvíli.

Chtěl bych pozdravit především kněze této diecéze, protože s nimi máme tvořit tu nejbližší rodinu, to společenství presbyteria. Ale samozřejmě nejen kněze, ale také všechny ostatní: jáhny, řeholníky, řeholnice, všechny pastorační asistenty, všechny lidi, kteří pracují na posvěcování tohoto místa, této diecéze.

Chtěl bych poděkovat představitelům kraje, města a vlastně všem, kteří zastupují lid této diecéze, všechny lidi dobré vůle. Chtěl bych poděkovat všem, kteří jste přišli dnes sem, na toto místo, abychom společně prosili o dary Ducha svatého. Bylo to zde vícekrát řečeno, že vlastně je to den vděčnosti. Já jsem vděčný Bohu za to povolání, které ale samozřejmě není snadné. Chtěl bych říci, že spoléhám na vaši pomoc a podporu. Chtěl bych prosit o vyprošení síly a moudrosti porozumět této službě, abych uměl hledat a najít schopné spolupracovníky.

Chtěl bych také já poděkovat svému předchůdci panu biskupovi Kouklovi. Děkuji mu za službu litoměřické diecézi, kterou vykonával s nasazením všech svých sil, schopností a s velmi dobrou vůlí. Bylo zde už zmíněno o životě a službě Štěpána kardinála Trochty. Jsem přesvědčen, že jeho utrpení přinese mnohé plody pro tuto diecézi.

Víme, že nás čeká plno práce. To, co nás čeká, mohu v této chvíli odhadovat pouze velmi rámcově. Má velmi omezená znalost dosavadní diecéze mně nedovoluje dělat nějakou programovou vizi. Vím, že tato práce bude náročná na spolupráci všech. Proto vás prosím o tuto spolupráci a také o trpělivost. Chci vám slíbit také já tuto trpělivost. Chceme společně prosit, aby Bůh znovu požehnal celé této diecézi.

Zvláštní pozdravy patří také hostům ze zahraničí. Nejen za jejich účast, také za mnohou podporu, kterou vyjadřovali. Ještě jednou vám všem velmi děkuji upřímným díkem a s prosbou, aby Bůh nám pomáhal.

Rodina, která mne zde po svěcení vítala za diecézi, říkala, že toto území je chladné a studené. Já jsem měl vždy představu, že je to území velmi krásné. Tak věřím, že u tohoto pohledu společně zůstaneme. Jistě nejde jenom o slova, je potřeba hodně prosit a hodně pracovat. Všem, kteří

treba i z dálky přišli: Chtěl bych také vzpomenout na svá působiště právě na Moravě. Také těm chci poděkovat za účast, modlitby a také za mnohé projevy lásky.

Ještě jedna věc mi leží na srdci: poděkování za vynikající nápad modlit se nově v těchto dnech před biskupským svěcením. Za tuto aktivitu bych chtěl poděkovat těm, kteří ji objevili a všem, kteří ji přijali.

Všem ještě jednou dík a Pánbůh zaplatí.

Mons. Pavel Posád, biskup litoměřický

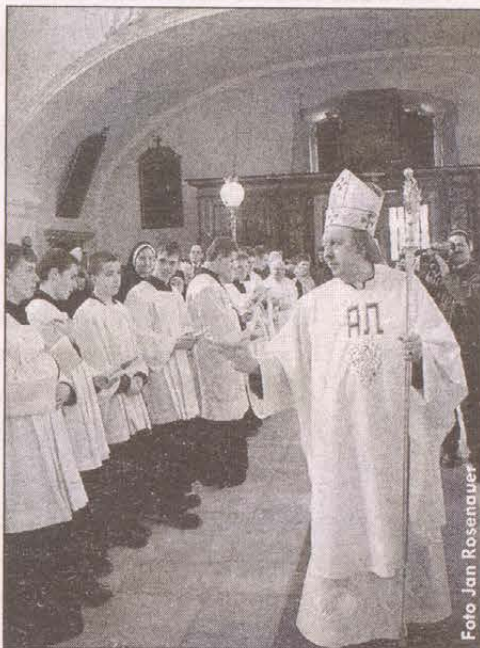

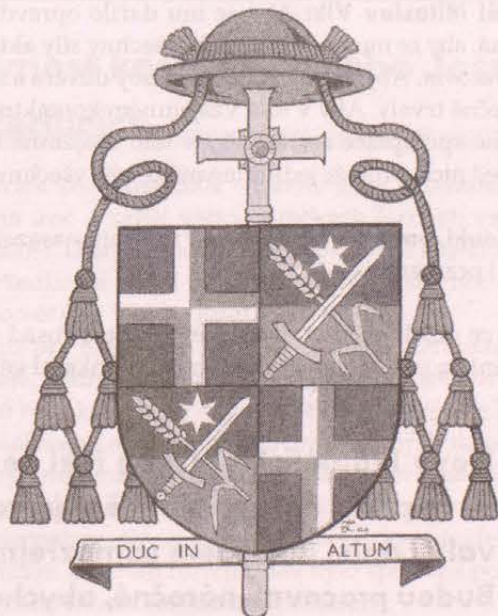
Foto Jan Rosenauer

Popis a vysvětlení znaku litoměřického biskupa Mons. Pavla Posáda

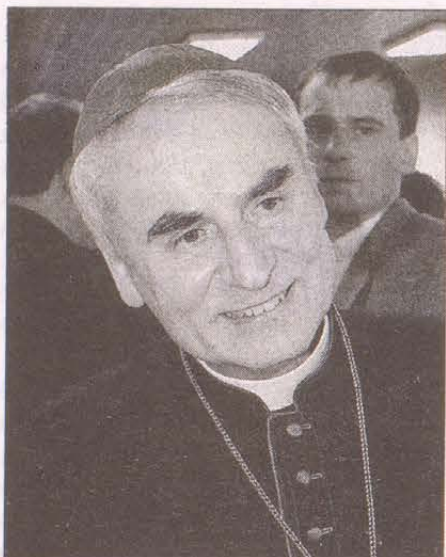
V prvním a čtvrtém modrém poli je znak litoměřické diecéze, stříbrno-červeně čtvrcený heroldský kříž. Ve druhém a třetím poli, která jsou dělena modře a červeně, je kosmo položený zlatý klas, přeložený šikmo stříbrným mečem se zlatým jílcem. Nad oběma symboly je stříbrná šestihrotá hvězda.

Znak litoměřické diecéze přijal Štěpán kardinál Trochta a čtvrtil jej se svým osobním znakem.

Osobní znak nynějšího biskupa je dělen modře a červeně, přičemž modrá barva symbolizuje nebe a čistotu a současně Pannu Marii. Červená je převzata z obecního znaku biskupova rodiště, Budkova, stejně jako zlatý klas, připomínající zemědělský ráz obce. Meč je atributem svatého apoštola Pavla, jehož jméno biskup nese, a vyjadřuje mučednickou smrt apoštolovu. Meč je zároveň symbolem životodárného Božího slova a klas symbolizuje Eucharistii. Hvězda nad oběma znameními značí naději a víru.

Co přejete novému biskupovi v první den?

Společný oběd pro oslavence, celebranty, duchovní a další, kteří se na přípravě svěcení podíleli, se konal v litoměřické centrální školní jídelně. Vládla zde srdečná neformální atmosféra. Dokladem toho je i odpověď brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho na otázku: Co přejete novému biskupovi v první den jeho úřadu? „Aby z té tíhy starostí neměl ploché nohy...“ Ale vážně – Přeji mu, aby v modlitbě nacházel jistotu, že litoměřická diecéze není jeho, ale Pánova.

◀ Brněnský biskup Vojtěch Cikrle.

Na stejnou otázku odpovídali i další:

Tomáš Galis, banskobystrický pomocný biskup: Každý člověk má dvě uši a jednu ústa. Aby tedy dokázal naslouchat a teprve potom správně reagovat v každé situaci. A nechť mu Pán pomáhá a světlo Ducha svatého mu svítí.

Joachim Reinelt, biskup drážďanský: Především mu přeji radost z jeho služby a mnoho lidí, kteří mu budou nápomocni a budou s ním srdcem a duší spřízněni.

Ignác Kramár, opat želivský: Velmi krásné heslo, aktuální si zvolil – Zajed' na hlubinu. Aby diecézi vedl působením Ducha svatého, jak to sám řekl ve své promluvě.

Gerhard Pieschl, světitel biskup Limburk: Přeji mu, aby to štěstí, co má dnes, mu bylo uchováno v mnohých následujících dnech. (A dodal: I já jsem Moravák, narodil jsem se v Moravské Třebové.)

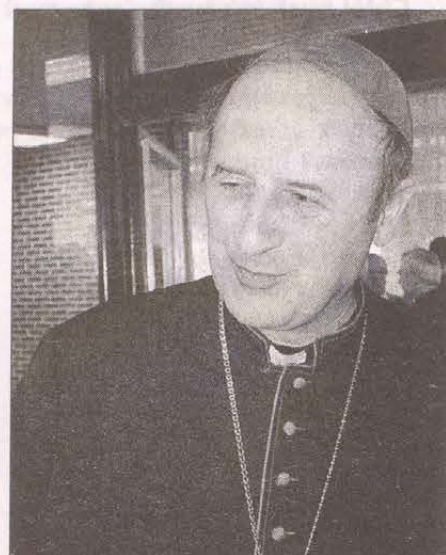
Dominik Duka, biskup královéhradecký: Aby se dobře vyspal, aby se v klidu připravil na mši svatou v katedrále. Aby ten den prožil s katedrálou a městem a pak v pondělí začal přemýšlet o práci.

Kardinál Miloslav Vlk: Aby se mu dařilo opravdu vytvořit rodinu diecéze. To znamená, aby se mu podařilo spojit všechny síly aktivních laiků, kteří jsou ochotni spolupracovat. Aby byl pro ně otcem, aby důvěra a radost, které se dnes tak ukázaly, skutečně trvaly. Aby v tom vzájemném kontaktu mezi ním, diecézí a laiky tato vzájemná spolupráce rostla. Aby v této vzájemné lásce byl Ježíš zmrtvýchvstalý uprostřed nich, protože jedině ten může vést všechny věci, i sebeobtěžnější, dopředu.

Josef Koukl, emeritní biskup: Aby neztratil nasazení a přesvědčil se, že tato poušť skrývá i pramen.

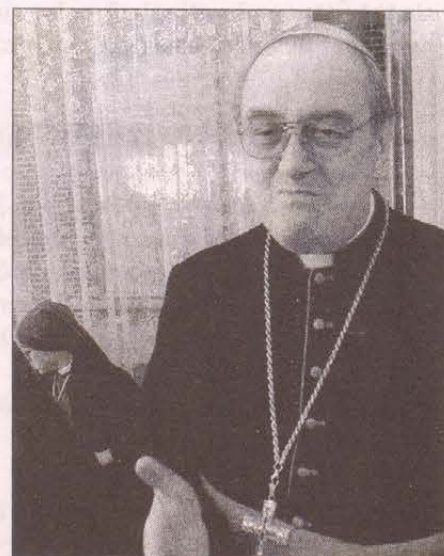
A poté, co odjeli oficiální hosté, setrval otec Posád v jídelně v rozhovorech a fotografování na památku s posledními skupinkami věřících.

Nový litoměřický biskup řekl ke svému slavnému dni: Je to první den ve službě a je zapotřebí, aby následovaly i další dny, které samozřejmě tak slavné nebudou. Budou pracovní, náročné, abychom dokázali něco dobrého vykonat i po tomto dnu.

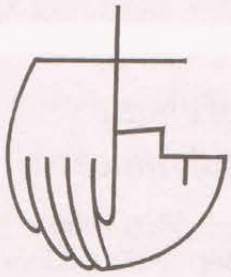

Arcibiskup Jan Graubner: Zažil jsem tu krásný den, a to je dobré svědectví. Já přeji biskupovi Pavlovi, aby se rozvíjel dál. Aby se dařila spolupráce lidí, aby to byla spolupráce radostná, otevřená působení Ducha svatého. A věřím, že to ponese plody a jedním z nich bude také radost.

Fotil a ptal se Jan Rosenauer

Arcibiskup Erwin Ender, nuncius v Berlíně: Aby měl prosluněné smýšlení podobně, jako je ten dnešní den plný slunce. Nebe spolupracuje a já doufám, že on se ujme tohoto úřadu odvážně a plný síly.

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník IX

číslo 2

Březen 2004

Co nyní dělá biskup Josef Koukl

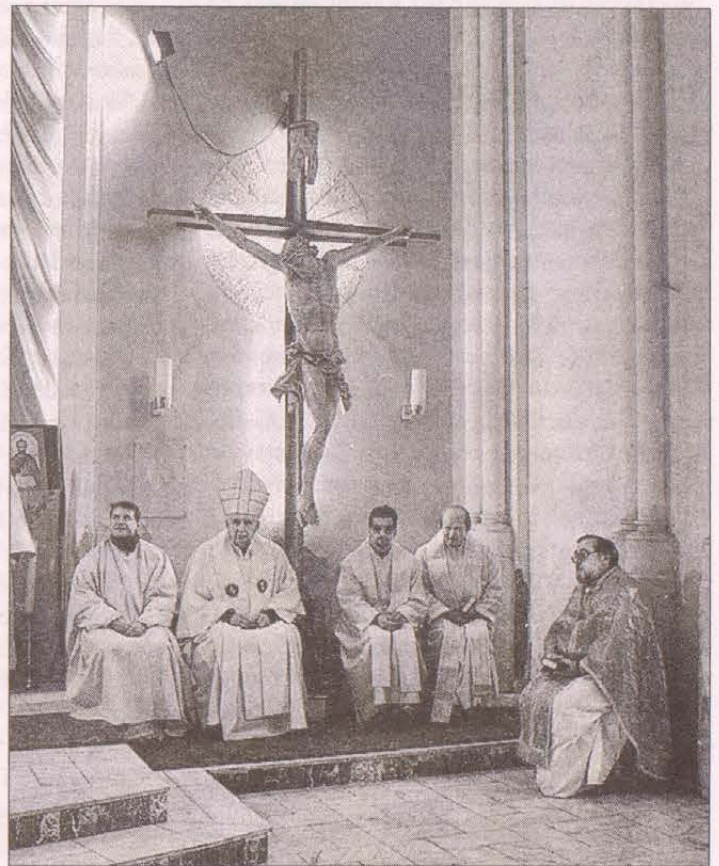
Měli jsme snahu zeptat se přímo otce biskupa Koukla a domluvit si s ním termín rozhovoru. Když už se nám ho podařilo zastihnout na telefonu, vzal do rukou svůj diář a konstatoval, že volná hodinka by se našla, ale až za 10 dní. Do té doby je stále na cestách nebo dává exercicie. A tak nám přišla stručná odpověď mailem:

Náplň práce emeritního biskupa je ta, kterou si buď sám najde (exercicie, poutě apod.), nebo kam je poslán diecézním biskupem, kam to on sám z časových důvodů nestihne (neboť nemá právo bilokace...) nebo považuje za vhodnější přenechat onu akci emeritnímu biskupovi, který zná lépe tamní situaci - hlavně v cizině.

Pro jistotu jsme si nechali liturgický význam slova bilokace vyložit od sekretáře biskupa: Pojem „nemá právo bilokace“ znamená, že nemůže být spatřen na dvou místech zároveň. Někteří světcí se prý bilokací vyznačovali, tzn. že byli spatřeni současně na dvou místech.

Mimo této vtipné odpovědi máme ještě jednu informaci: Od té doby co z něho spadla tíha starostí, jezdí mu auto rychleji, a proto je těžko k zastavení, říkají jeho spolupracovníci.

Foto Jan Rosenauer

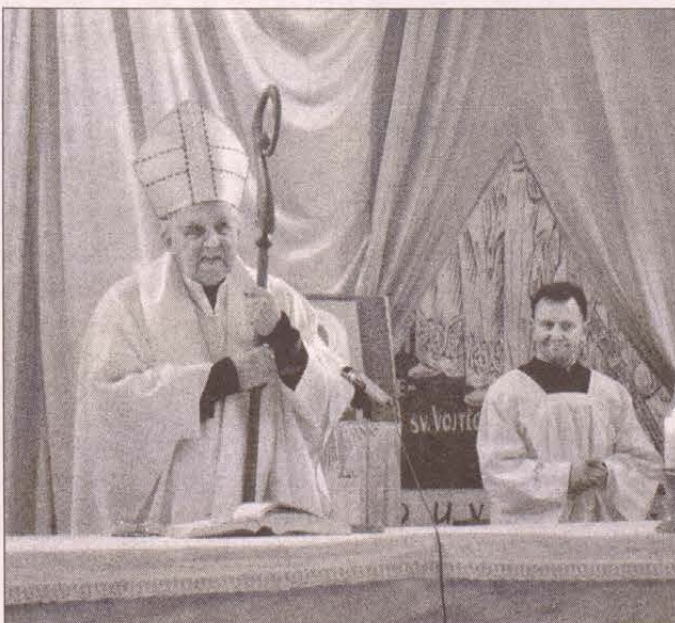
Slavnost kostela svatého Josefa v Předlicích

Ve čtvrtek 28. ledna 2004 - tohoto snad všedního a jinak obyčejného dne - zažili věřící ústeckých farností vzácnou a milou událost. U příležitosti výročí posvěcení kostela svatého Josefa v Předlicích zdejší farnost navštívil a slavnou mši zde sloužil litoměřický biskup Josef Koukl.

Jak je již pro toto místo příznačné, stejně i tentokrát se zde sešlo bohaté, pestré a přitom skutečné společenství věřících. Ze všech tónů romských písní doprovázejících liturgii i z každého pohledu upřeného na kteroukoli z rozestavených ikon (úprava chrámu je provedena v duchu byzantského slovanského obřadu, neboť je zapůjčen řeckokatolické církvi), šlo i nyní více vnímat a zakusit onu univerzálnost a všeobecnost církve otevřené všem.

Příjemným závěrem celých oslav bylo společné posezení a občerstvení na místní řeckokatolické faře.

Tereza Gottfriedová

Českolipská farnost vzpomíná...

V sobotu 10. ledna se českolipská farnost rozloučila se svou dlouholetou farnicí prof. Vlastou Kouřilovou. Byla to vlastně krásná slavnost. Mši svatou za zemřelou sloužil otec biskup Josef Koukl a koncebroval P. Brož, který prof. Kouřilovou znal od svého dětství. Se sestrou Vlastičkou se přišlo rozloučit mnoho farníků – od školáků a studentů, jimž často pomáhala při přípravě na hodiny češtiny a němčiny, až po její vrstevnice, s nimiž chodila uklízet baziliku, ačkoliv jí bylo už skoro 80 let. Plánovaných oslav svých osmdesátin teď v lednu se však už nedočkala. Je krásné, že otec Viliam přišel za ní do nemocnice právě ve chvíli, kdy s ní mohl být v okamžiku jejího přechodu z pozemského života do nebeského domova.

Za patnáct let její práce ve Studijním středisku Univerzity Karlovy v Zahrádkách učila téměř dva tisíce studentů přibližně z třiceti zemí celého světa. Učila hlavně historii, český jazyk a také se věnovala otázkám našeho i světového umění. Byla též autorkou a spoluautorkou několika učebnic. Byla také všestrannou pomocnicí ředitelky Střediska. Soustavně se věnovala náboženské a charitativní činnosti. V České Lípě pomáhala, kde mohla, zůstávala vždy přátelská a ochotná pomoci všem.

Je možno dodat, že se prof. Kouřilová věnovala i organizování adopcí na dálku; mnoho času a sil věnovala životu a dílu velké kněžské osobnosti P. Čenka Tomiška.

Sestra Vlastička bude v naší farnosti opravdu chybět. Svým nezdolným optimismem, svou hlubokou láskou ke Kristu a jeho Matce nám byla velkým vzorem a povzbuzením.

V. Fišerová, Česká Lípa (zkráceno)

Vzpomínka na P. Josefa Součka

V neděli 15. února jsme při mši svaté v arciděkanství kostele v Liberci vzpomínali na našeho bývalého kaplana P. Josefa Součka, který by se toho dne dožil svých pětasedmdesátých narozenin.

P. Josef Souček se narodil 15. února 1929 v Rokytnici nad Rokytnou. Zemřel nemocen 7. července 1998 po téměř čtyřicetileté službě, kterou strávil zde v Liberci. Letos v únoru by oslavil své 75. narozeniny.

P. Josef Souček byl člověk celkem obyčejný, žádný veliký učenec, ale zato neobyčejně praktický a k tomu i velmi ochotný, laskavý a svědomitý. Tak na něho vzpomíná také P. Opletal, který žil vedle P. Josefa osm let. Obdivoval jeho věrnost ve všem, co P. Josef dělal. Splnil vždy ochotně a rád, co se od něho žádalo. Jeho vzorem byli první křesťané, kteří se řídili heslem: „Co děláš, dělej dokonale.“ Byl tu jako kněz stále k dispozici všem, kteří za ním přicházeli a potřebovali jeho pomoc. Čekal na každého, kdo přijde, a plně se mu věnoval. Proto ho také lidé měli velmi rádi a rádi za ním chodili se svými problémy a těžkostmi.

Ti mladší z liberecké farnosti na něho možná vzpomínají jako na organizátora a iniciátora pravidelného úklidu arciděkanství kostela, ke kterému vždy přizval všechnu mládež. Sám nezůstal pozadu a vždy také přiložil ruku k dílu, a byl tak tím nejlepším příkladem.

Jistě si každý z nás na P. Součka vzpomene jako na dobrého člověka a věrného kněze, jehož život je vzorem jak pro duchovní, tak i pro obyčejné věřící. Proto na něho nezapomínejme, vždyť i nyní se jistě stará o své ovečky a přimlouvá se za nás v nebi.

Michal Olešák OLJ (zkráceno)

Požehané Velikonoce

všem, kteří uvěřili
v Boží lásku k lidem

přeje Ivo Škola

Blahopřání

Dne 23. března tohoto roku oslaví náš duchovní otec P. Mgr. Bernard Špaček OP padesátiny. Jmenovaný je představeným kláštera při bazilice minor sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí.

Chceme, aby věděl, že ho máme rádi, že mu přejeme jen to dobré, životní pohodu a tolik potřebné zdraví, aby mohl ještě dlouho šířit duchovní bohatství. K tomu ať mu pomáhá Bůh.

Věřící

Po uzávěrce

Litoměřický biskup Pavel Posád se krátce po svém biskupském svěcení z důvodu zdravotních potíží podrobil lékařskému vyšetření, při kterém byly zjištěny především poměrně vysoké hodnoty krevního tlaku. Na lékařské doporučení absolvuje v současné době biskup Posád lázeňský ozdravný pobyt.

zpráva ČBK z 19. 3. 2004

Chystáme pro vás Katolický týdeník

od Velikonoc na 16 stranách

nová grafická úprava

každý týden střídavě

s přílohou **PERSPEKTIVY**

nebo s rodinnou přílohou **Doma**

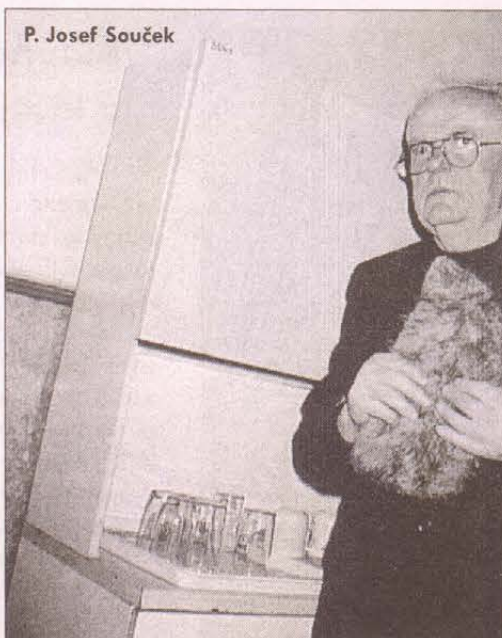
vše za nezměněnou cenu

Zajistěte si včas Katolický týdeník v nové podobě, pokud ho už ovšem nemáte předplaceny.

Nahlaste laskavě svou objednávku na telefonní číslo naší distribuční firmy Mediaservis 541 233 232 nebo vyplíte kupon v KT. Hromadné objednávky přijímá Karmelitánské nakladatelství, tel. 220 181 715.

Každý, kdo odešle do redakce Katolického týdeníku (Londýnská 44, 120 00 Praha 2) potvrzení z farního úřadu o křtu uděleném po 1. dubnu 2004, získá zdarma čtvrtletní předplatné. Pozor! Akce je omezena na prvních 200 předplatitelů.

www.katyd.cz

Výročí duchovních litoměřické diecéze

V březnu 2004 slaví narozeniny

3. 3.	Ferdinand Plhal SDB	78 let
4. 3.	Jan Kozár	71 let
4. 3.	Peter Kothaj	55 let
6. 3.	Michal Benedikt Pintér O.Praem.	59 let
9. 3.	Alexander Hanisko, trvalý jáhen	72 let
16. 3.	Karel Jordán Červený III.OP	61 let
17. 3.	Miroslav Maňásek	46 let
20. 3.	Petr Bernard Slaboch O.Praem.	33 let
23. 3.	Jiří Bernard Špaček OP	50 let
25. 3.	Jan Pobuda	39 let
25. 3.	Mons. Milan Bezděk	76 let
29. 3.	Antonín Bratršavský	70 let
31. 3.	Josef Augustin Špaček O.Praem.	56 let

V březnu 2004 slaví výročí svěcení

27. 3.	Pavel Kadlečík	17 let
31. 3.	Antonín Mikel	58 let

V dubnu 2004 slaví narozeniny

1. 4.	Luděk Téra, trvalý jáhen	55 let
12. 4.	Zdeněk Maryška	72 let
18. 4.	Jan Richter, diecéze brněnská	33 let
20. 4.	Josef Matura	81 let
29. 4.	Jan Štrumfa	82 let
29. 4.	Jaroslav Pekárek, trvalý jáhen	48 let

V dubnu 2004 slaví výročí svěcení

8. 4.	Vladimír Sluka	54 let
8. 4.	Karel Qualizza	54 let
8. 4.	Jaroslav Čuřík SDB	54 let
8. 4.	Jan Bečvář	54 let
23. 4.	Mons. Josef Koukl	54 let
24. 4.	Jan Pobuda	5 let
29. 4.	Stanislav Bochenek SVD	31 let

Vážení čtenáři,

destáváte do rukou nové vydání Zdislavy, dvojčíslo s barevnou obálkou. Věříme, že tento výtisk bude pro vás trvalou vzpomínkou na významný den litoměřické diecéze, na den svěcení 19. litoměřického biskupa Pavla Posáda.

V posledních letech měl počet výtisků Zdislavy klesající tendenci. Postupně, byť pomalu, ubývalo předplatitelů. Klesal hlavně zájem o hromadný odběr farnostmi. V závěru loňského roku napsal šéfredaktor, že přesto věří, že časopis se podaří udržet a že rok 2004 nebude pro Zdislavu ročníkem posledním.

Nový biskup by měl být novým impulsem jak pro celou diecézi, tak pro její jednotlivé součásti, mezi než patří i náš časopis. Biskupské svěcení bylo pro nás proto výzvou. Začali jsme hledat důstojné a odpovídající místo měsíčníku Zdislava při této významné události i v dalším životě diecéze.

Následovaly představy, jak by měla Zdislava při této významné příležitosti vypadat. Začalo to nápadem udělat barevnou obálku a okamžitým příspěvkem na její zhotovení od otce biskupa Josefa. Znamenalo to tedy zajistit velké množství fotografií v mnohem větší technické kvalitě, než dříve stačilo na černobílé stránky. Proto bylo potřeba mít na místě dva fotografy. Až ráno před svěcením jsme sehnali dalšího spolupracovníka, když jiný, již předem domluvený, onemocněl. Fotografie v této Zdislavě jsou z velké části dílem jich dvou.

Bylo zapotřebí rozšířit rychle informaci o možnosti objednání Zdislavy ze svěcení a zajistit možnost objednání a předplacení. Využili jsme možnosti internetu, informace a objednávka byly umístěny na webových stránkách Zdislavy, biskupství a dalších, pomocí mailů jsme informovali farnosti, jednotlivé duchovní i další. V den svěcení jsme měli na Dómském náměstí informační stůlek, kde bylo možné si Zdislavu předplatit. Podařilo se zajistit, aby první fotografie ze svěcení byly na internetu již tentýž den v podvečer. Další propagace pokračovala, na internetu byla k vidění obálka hned po jejím grafickém dokončení. Tato jak se dnes říká marketingová akce se vyplatila. V těchto dnech je již více než 1000 dalších objednávek nad předplatné. To umožnilo objednat tisk celkem 2800 výtisků, zatímco běžný náklad je poloviční. To, co je nad stávající objednávky – 400 kusů – nabídneme na poutích v Jablonném, možná i na Velehradě, pokud nebude dříve vyprodáno.

Tato Zdislava je hotová a před námi je tvorba dalších. Zkušenosti, které jsme již získali, chceme využít i v budoucnu. Uvažujeme vydat podobné tematické číslo např. k poutím v Jablonném. Ale ani ostatní, běžná čísla Zdislavy neunikají naší pozornosti. Počítáme s anketou mezi našimi čtenáři a budou to vaše názory a vaše přání, která nám budou hlavními vodítky při naší práci...

red

Internetová Zdislava po roce

Je tomu již rok, co se náš časopis objevil i na internetu, a bylo tak umožněno nahlédnout do jeho stránek i našim internetovým návštěvníkům.

Celkem na naše stránky zavítalo více než 6000 návštěvníků, přičemž asi 1000 z nich nalákalo únorové biskupské svěcení. Těsně po svěcení zaznamenaly naše stránky největší nápor návštěvníků od začátku své existence, odhadem více než 150 unikátních návštěvníků za den. Absolutně nejčtenějším článkem z více než tří set se staly Fotografie z biskupského svěcení I. s 663 přístupy (a to zcela jistě ještě není konečné číslo) v těsném závěsu pak III. a II. část fotografií.

Protože již článků bylo více, než jsou stránky schopny pojmout, rozhodli jsme se pro archivaci starších článků. Do archivu je

možné nahlédnout, zatím však jen na požádání. Někteří z vás využili také možnosti objednat si Zdislavu po internetu a jako úspěšnou a využívanou službu bych hodnotil také možnost objednávky příprav na liturgii od Angela Scarana. I vaše ohlasy, ať už v návštěvní knize nebo formou e-mailů, byly většinou kladné a hodně mi pomohly, zvláště pak v začátcích, kdy se naše stránky ještě dotvářely. Pravidelné informační e-maily odebírá v současné době asi 45 čtenářů naší internetové Zdislavy.

Myslím, že mohu tento internetový rok na našich stránkách hodnotit jako úspěšný a děkuji všem, kdo se na fungování stránek jakkoli podílejí. Doufám, že máme před sebou další rok alespoň tak úspěšný jako tento, a to i přesto, že mě příští rok čeká maturita.

Dominik Fišer

Zážitky z Tříkrálové sbírky

Dostala jsem průkazku, zapečetěnou pokladničku, nějaké další potřeby a úkol. Pro mne značně neobvyklý. Sháněla jsem všechny možné informace a potom i děti. Stále to nebylo uspokojujivé. Teprve když jsem záležitost předala Nejvyšší autoritě, věci nabraly bezproblémový spád.

Ve středu 7. 1. 04 před osmou jsem zavolala do školy v Kunraticích a o velké přestávce jsem stála před dětmi a mluvila o sbírce na lidi, kteří přišli o domov a jsou ve velké nouzi. „Chci se vás zeptat, jestli byste se mnou šli na Tříkrálovou sbírku. Oblečení a korunky mám.“ Hlásily se dost nadšeně: „Já bych šel.“ „Já taky.“ „Kdo chcete přijít, přineste prosím papírek, kde vám tatínek nebo maminka napíšou, že můžete jít.“

Paní ředitelka hned okopírovala dovození a vybavila tím všechny zájemce. Také ještě přeochoťně zabalila hrst kříd a předala mi je – první dárek do sbírky. Nakonec jsem řekla, že doufám, že to zvládneme – ještě jsem něco takového nikdy nedělala. Děti vykulily oči a s hlasitým „Jů“ se začaly strachovat. Paní ředitelka trochu znejistěla. Řekla jsem to schválně, abych navodila spolupráci. A byla jsem ráda, když mi děti později říkaly: „My vám pomáháme, že?“ Ještě jsem jim řekla, že mi budou muset pomoci s textem koledy. Paní ředitelka hned našla koledu ve zpěvníčku a po mém odchodu ji s dětmi třikrát přežpívala. Dohodli jsme se, že se s dětmi sejdu ve tří u školy.

Tři, dva, jedna, akce!

Přišla jsem dřív. Jeden asi šestiletý chlapec kolem mě se široce rozevřenými očima poskakoval a hlásil: „Já jsem to všem rozhlásil!“ Děti z malého chumlu mi podávaly podepsané dovozenky. „Chvilí počkejte, zajdu za panem starostou nahlásit sbírku.“ „Pane starosto, myslíte že bychom mohli dnes a zítra odpoledne vykonat v Kunraticích Tříkrálovou sbírku?“ „Nemám nic proti tomu. Jen si zkontroluji pokladničku.“ Předložila jsem průkazku, předala letáček o Domě Jonáš. „A zrovna vám něco dám.“ Pan starosta vkládá první stokrunku a vzápětí hned jedna přítomná paní 50 Kč. „Jé, my jsme vám ještě nezaspívali a vy už přispíváte! Děkuji.“

Děti bylo devět a jedna rok a půl holčička na plastovém pekáči tažená sestřičkou. Všichni chtěli být král. „Vy-

Ilustrační foto archiv
DCH Litoměřice

střídáte se, nebojte.“ První tři oblečení. Neoblečení dostali křídý a letáčky Domu Jonáš.

Nejvíce to žije... v hospodě!

Zaspívali jsme si na sebrání koledu a pak: „Půjdeme nejdřív do hospody, budeme to mít aspoň za sebou.“ Děti vyvalily oči. Ta malá prý do hospody nesmí. Nakonec jsme se do přítmi a kouřového oparu hospody nasoukali všichni s králi v čele a spustili koledu. A pak bylo chvíli ticho. Muži zaošťovali zakalený zrak, jako by měli vidění. První se probral pan vrchní a pak už přicházeli další a dávali jednomu z králů do kasičky. Pan vrchní každému dítěti přidal navrch Tic Tac. „Děkujeme! Nashledanou!“ Ještě naši značku na dveře – bude hodně nízko, máme malé krále.

Korunka ke korunce

„Teď jdeme do prodejny.“ Pak do obytného „domu“ přízračnějšího než hospoda, kde bydlí Romové. Zaspívali jsme uprostřed temné zchátraliny – nic. Jdeme dál: jedna bytovka, druhá bytovka – patro za patrem. Kasička se pomaličku plní. Je ještě dost světlo; jedna maminka děti fotí – má právě syna králem. Jeden snímek s bytovkou, jeden před kostelem. A jdeme dál. Zvoníme u bývalé fary, zpíváme... – pan cukrář je asi ještě v cukrárně. Tady jdou lidé po cestě – zaspíváme? Zpíváme a do kasičky něco přibylo. Pán z tohoto domu už dal peníze v hospodě. Dům za domem. Koledu jsme si už procvičili docela dobře. Začíná se stmívat. Posílám nejmenší se sestřičkou domů. Už je unavená a trochu

prostydlá. „Tam nejdeme, tam mají dva velké dobrmany!“ hlásí trochu ustrašený hlásek. Za plotem štěká pes, před plotem pán odhazuje sních. „Zaspíváme aspoň pejskovi.“ Čelem ke štěkajícímu, zády k odhazujícímu zpíváme koledu. Koleda dozněla, pán s úsměvem nechal sních a zašel do domu pro příspěvek. „Děkujeme! Nashledanou!“ Ještě jsme zapomněli napsat značku. Jedno z dětí se vrací. U dalšího domu se už obracíme jinou cestou zpět ke škole.

Cestou zpíváme u romanticky osvětlených chaloupek. U jedné krásně zrekonstruované koledujeme pod vyzdobeným okýnkem. „Nemáte stovky za 200?“ Nemáme. Paní oželela dvoustokrunku a trpělivě ji vsunula do schránky. Píšeme značku. Děkujeme. Zdravíme. Ještě tam a tam a „Ještě k nám, k mojí babičce!“ Zpíváme před bývalou kovárnou. Tady už jedna kolednice zůstává. Musí ještě dělat úkoly do školy. Pro dnešek už toho máme všichni dost. Ale zítra půjdeme zas! Na horní konec.

Ve čtvrtek jsme začali skutečně královským focením: Tři králové před sochou císaře Josefa II. u školy. Děti bylo šest a všechny se zase vystřídaly v kralování. „To je úplně jako v televizi!“ brodíme se závějemí bílého sněhu k chalupě v kopci a rozhlížíme se po zasněžené krajině. Dnes byly děti neúnavné. Vraceli jsme se až v půl osmé.

Teď mám spolu se všemi přispívajícími jedno velké přání a prosbu: aby všechny peníze přišly k těm lidem, kteří je skutečně potřebují!

Naděje Tondlová

Tradice tří králů

Již tradiční Tříkrálová sbírka, kterou organizuje Sdružení Česká katolická charita, probíhala na Šluknovsku za asistence farní charity v sobotu 3. ledna 2004. Tři králové obcházeli domácnosti v Rumburku a Jiřikově, aby požehnali lidem a jejich obydlím.

Kromě finanční částky, kterou jednotlivé skupinky vybraly, získaly i sladkosti. Nutno dodat, že sladkým mlsáním obdarovaly děti z kojeneckého oddělení rumburského dětského domova a všichni si společně zazpívali.

Ze získaných 18043,50 bude část věnována na postižené zemětřesením v Íránu a zbylých 80 % připadne rumburské farní charitě, která je použije na další rozvoj domácích projektů.

Jedna taková skupinka z Rumburku a Jiřikova zavítala také do Berlína na koledu ke spolkovému kancléři. Hlavním mottem tamního setkání koledníků z různých zemí

foto archiv DCH Litoměřice

bylo Děti staví mosty, myšleno – pomáhají přes hranice. V Německu děti sbíraly pro konkrétní programy pomoci v Ruandě.

Fotografie vlevo dole nám přibližuje chvíli, ve které jsou Nicol Pálenká, František Hošek, Radek Danita a Tomáš Veselý na audienci. Nutno říct, že těsně předtím velmi čistě, pěkně a nebojácně zazpívali před několika televizními štáby tříkrálovou koledu.

-silentio-

Žehnání koledníkům doprovodil na harmonium biskup Josef Koukl. Foto archiv DCH Litoměřice

Výnos Tříkrálové sbírky 2004 v ČR
43 195 123,9 Kč

Výnos Tříkrálové sbírky
v litoměřické diecézi

772 998,9 Kč

to je 1,79 % celorepublikového výnosu

Lovosičtí Tři králové

Výjimečnou atmosférou milosrdné lásky začaly Lovosice dýchat v letošním roce 4. ledna, kdy svůj boj pomoci rodinám a lidem v nouzi zahájily dvě skupinky tříkrálových koledníků slavnostním požehnáním P. Antoní Košmidkem při nedělní mši v kostele.

Po zdolání spousty panelákových schodů, za doprovodu nepřetržitého zpěvu a po krátkém odpočinku jsme připravili kulisy na odpolední představení živého betlému, které nám překrásně, i za bojových podmínek nepříznivého počasí, zahrál a zazpíval přizvaný dětský sbor z Kralup nad Vltavou.

V neděli i po dva další dny si všichni s jinovatkou na vlasech vyzkoušeli, že pomáhat lidem není vždy jednoduché, ale za ten pocit to určitě stojí.

Lovosická ochota pomáhat byla vyčíslena na 10 927 Kč.

za Farní charitu Lovosice Radka Podpinková

Tříkrálová sbírka 2004 očima koledníka

Jmenuji se Ester Šváchová a Tříkrálové sbírky jsem se spolu se svou sestrou Markétou účastnila již podruhé.

Tak jako loni jsme se těšila na zahájení sbírky v kostele, kde nám, koledníkům, kněz Vítek Audy pověděl něco o Třech králich, zazpívali jsme si koledy a nakonec dostali požehnání.

První den jsme koledovali na Mírovém náměstí, zpívali jsme a hráli na flétny a triangl. Lidé na nás byli většinou hodní a bylo poznat, že některým už Tříkrálová sbírka není neznámá. Koledovali jsme až do setmění a s naplněnou kasou jsme se vrátily do charity, kde jsme měly připravený teplý čaj a malé občerstvení.

Další dny jsme koledovali v ústeckých domovech důchodců, kam jsme šli potěšit babičky a dědečky. Měla jsem radost, že se lidem naše koledování líbilo. Někteří si zazpívali s námi a zavzpomínali na doby, kdy sami převlečení za Tři krále chodili koledovat. Už se na nás těší i příští rok.

S napětím jsem čekala na výsledky letošní sbírky a byla jsem překvapená, že výtěžek byl vyšší než v předchozím roce. Už se těším na Tříkrálovou sbírku v roce 2005 a doufám, že vybereme ještě více.

Ester Šváchová

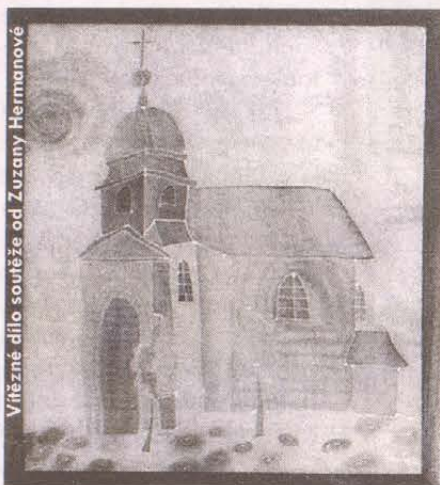
foto archiv FCH Rumburk

foto archiv FCH Lovosice

Umění na Poušti

Přinášíme ještě jedno „vánoční zhodnocení“ a zároveň pozvánku na květen 2004

Na svátek svatého Štěpána se vydalo asi 200 koledníků do kostelíčku svatého Jana Nepomuckého v Železném Brodě, a to i přes nepřízeň počasí, která během krátké chvíle vytvořila z Pouště skleněnou horu. Motivací všech bylo nejen zazpívat si koledy, ale i vyhodnotit vyhlášenou výtvarnou soutěž.

Svá díla odevzdalo 31 soutěžících všech věkových i uměleckých kategorií. Role a obálky s díly dodala pošta až z Prahy a jižních Čech.

Porota tvořená všemi koledníky to neměla s rozhodováním lehké. Jako vítězku soutěže učili nakonec Zuzanu Hermanovou se 113 body, druhá v pořadí byla Kamila Šefrová s 97 body, následovaná Annou Pleštilovou s 80 body.

Srdečný dík patří všem, kteří pomáhali s organizací soutěže, především profesorům sklářské školy MgA. Anně Polanské a MgA. Martinu Hlubčkoví, ředitelce Městského muzea Mgr. Kateřině Jakubičkové s manželem, kteří výstavu instalovali, lékárně U Anděla, panu Kamilu Jelínkovi a všem dalším pomocníkům, bez nichž by nebylo možné vše připravit.

V neposlední řadě patří upřímný dík ještě pěveckému sboru, hudebníkům a dirigentce paní Věře Strouhalové, kteří na samém začátku zazpívali staré podkonošské a zčásti již zapomenuté koledy.

Máme radost z bohaté účasti, ze zodpovědného hodnocení výtvarných děl a z podpory i darů. Těšíme se na další setkání – na pouti v sobotu 15. května 2004, kde budou výtvarná díla vydražena a výtěžek použit ve prospěch dalších oprav kostelíčku.

Ing. arch. Martin Tomešek

Ohlédnutí za koncertem

V uplynulém vánočním období byly ve střekovském kostele Nejsvětější Trojice a v ústeckém kostele Nanebevzetí Panny Marie dva úspěšné koncerty, o kterých se píše v únorovém čísle Zdislavy. V závěru článku je zmínka o diskusi, která proběhla před časem, zda konat koncerty v kostele, nebo ne. Současně je jednoznačná odpověď: ano, potřebujeme se navzájem a vzájemné soužití je ku prospěchu obou stran.

Je tomu tak vždy a všude?

Koncert býval vždy kulturní a společenskou událostí. Odpovídalo tomu jak oblečení, tak i chování posluchačů. Před zahájením se v koncertní síni jen šeptalo a při vlastní produkci, kdy byla pauza mezi jednotlivými větami bylo takové ticho, že se téměř každý bál i dýchat.

V poslední době se konají v Lovosicích poměrně často koncerty. Lidé si již na ně zvykli, ale nenavykli si na slušné společenské chování a chovají se stále hůř a hůř.

V neděli 21. prosince 2003 pořádalo Kulturní středisko Lovoš v kostele sv. Václava adventní koncert s velmi krásným programem. Před zahájením koncertu byl kostel zaplněn nejen lidmi ale také hlukem. Návštěvníci se bavili nejen hlasitě, ale i na dálku, dokonce se našli jedinci, kteří si roztáhli noviny a četli je. Bavili se nejen lidé v lavicích, ale i účinkující studenti na kůru, a ti dosti nevybíravým a hrubým způsobem. Při vlastním koncertu lidé přecházeli sem a tam. Posluchači jsou zřejmě zvyklí na jiný hudební žánr, kdy právě hluk, pískání, volání, mávání a rytmické pohyby jsou žádoucí a ukazují zájem a nadšení publika.

Jak dál s koncerty vážné hudby?

Doufat, že publikum se naučí slušnému chování? Vyloučeno, tomu nevěřím.

Zrušit koncerty a pořádat je mimo kostel? To by byla nejschůdnější cesta, i když by to byla velká škoda, protože mezi námi je stále ještě dost slušných lidí majících zájem o krásný umělecký zážitek. Také by byla škoda krásných prostor kostela, které tento zážitek ještě znásobují.

Jeden velmi moudrý kněz, který také před lety v Lovosicích působil, k tomuto negativnímu jevu řekl: Pokud takovéto rušivé jevy nelze zvládnout jinak a není možné zvládnout klid a pořádek, je nejlépe při přicházení do kostela hrát forte na varhany, nebo předčítat do mikrofonu něco nábožensky zajímavého, aby to posluchače upoutalo, ale musí to být hlas jasný, zřetelný a umělecky přednášený.

Takže i v tomto případě je odpověď pro konání koncertů v kostele ano.

M. V.

Cherubínek

V sobotu dne 14. února 2004 se na faře v Semilech konala pěvecká soutěž křesťanských písní nazývaná „Cherubínek“. Pořádala ji zdejší orelská jednota.

Úvodem byla slavena mše svatá, po které víc než 20 přítomných vytvořilo krásnou rodinnou atmosféru, takže i tréma při soutěžení mizela.

Program zpestřila i báseň Lucinky, kterou na jejím invalidním vozíčku přivezla jedna ze sponzorek této akce – paní Venclová.

Odborné hodnocení zpěvu měl pan Václav Brádle, který řídí semilský pěvecký sbor „Jizerka“. Velmi chválil zpěváky i zpěvačky a povzbudil nás, abychom tuto akci pořádali i v příštích letech. Každý z účastníků obdržel diplom, papírového cherubína, ozdobu na krk a ještě si

vybral cenu, která se mu líbila – většinou to byly knížky od pana Kodoně.

Kromě zpěvu se soutěžilo také v deseti „sportovních“ disciplínách: lezení na žebřík s míčkem na lžici, točení obruči, shazování kelímků míčkem, skákání z místa do dálky, stavění věže z kostek, pinkání pálkou do míčku, skákání na trampolíně, střelení míčkem do branky, házení míčů do otvoru a chození po schodech s papírovým toustíčkem na hlavě. Také za tyto soutěže bylo možno získat diplom a porcelánové zvířátko.

Bohdana Tichá,
starostka orelské jednoty Semily

5. výročí založení SaSM v Teplicích

V úterý 24. února slavilo Salesiánské středisko mládeže v Teplicích-Proseticích již pátý rok své činnosti. Letošní narozeniny byly poprvé v zcela jiném prostředí, v novém pojetí a s novým programem.

Úderem sedmnácté hodiny zahájil oslavu moderátor celého večera Martin Ryba. Druhým vystupujícím byl ředitel střediska Mgr. Ing. Ladislav Nádvorník, který v první části krátce poděkoval všem hostům za návštěvu a ve stručnosti nastínil cíle a poslání tohoto zařízení.

Úvod vystřídal vystoupení dětí navštěvujících středisko, které si pod vedením romské asistentky Brigity Goliášové nacvičily program. První se publiku předvedla skupinka breakerů následována tanečním vy-

stoupením děvčat, která vystupovala i v druhé části programu.

Dobu mezi první a druhou částí naplnila kapela složená z návštěvníků střediska. Při tónech hudby si mohli hosté prohlédnout řadu nástěnek dokumentujících činnost organizace nebo si zakoupit výrobky dětí.

V druhé části programu ředitel střediska poděkoval všem zaměstnancům a dobrovolníkům nejen za jejich pomoc při organizování této akce, ale i za celých pět let činnosti střediska.

Bc. Michal Kocourek

Breakeři ze salesiánského střediska mládeže při předvádění svého umění. Foto archiv SaSM

Salesiáni na sídlišti v Teplicích-Proseticích pracují hlavně s Romy

Na teplickém sídlišti Prosetice žije početná skupina Romů. Je zde vysoká nezaměstnanost, kriminalita, prostituce, drogy, což je typické pro příhraniční oblasti severozápadních Čech.

Mládež, která vyrůstá v takovém prostředí, postrádá vedení k zodpovědnému životu, pozitivní vzory, zájem o vzdělání a o budoucí zaměstnání, harmonické rodinné vztahy, úctu ke druhému člověku. Salesiánské středisko mládeže (SaSM) se nachází v pronajatých prostorách v centru sídliště. Za dobu své existence v lokalitě (5 let) dokázalo nabídnout kvalitní využití volného času a zaujalo mnoho (asi 800) dětí a mladých lidí.

Na základě několikaleté zkušenosti v práci s proseckými dětmi jsme sestavili základní cíle našeho dalšího směřování. Chtěli bychom se zaměřit na ty oblasti jejich života, které jsou ohroženy nebo vytlačeny na okraj zájmu. Naším cílem je rozšířit našim návštěvníkům obzor pro chápání sebe sama, svého okolí, lidí kolem i duchovní dimenze.

Cílová skupina, na kterou se především zaměřujeme, je v rozpětí 6–12 let.

Personální obsazení prošlo výraznou změnou. Na úplném začátku chodilo středisko zajišťovali čtyři lidé. Dnes se o výchovu, vzdělávání a praktické vedení dětí a mládeže stará jedenáct lidí,

kteří mají patřičné vzdělání a jsou odborně vyškoleni. Hlavním předpokladem pro tuto práci však zůstává vztah k těmto dětem, které potřebují individuální přístup a péči.

Foto archiv SaSM

A jak to vidí naše děti?

Já se jmenuji Nikola Hušová je mi 10 let. chodím do střediska, protože jsou tady kroužky například: výtvarka, tancování, čajovna, počítače, výkendovky. Jednou jsem byla na výkendovce v Ostrově nad Ohří. Šli jsme 2 hodiny pěšky než jsme dorazily do kostela, vybavili spacáky a večer jsme si udělali táborák Já jsem brečela za mámou. Druhý den jsme sjížděly řeku Ohře a já jsem spadla z člunu. Pak jsme šli spát k Evě tam jsme si mohli dělat co chceme. K večeri jsme měli špagety koktejl s jahodami a s čokoládou pak jsme šli spát a jeli jsme domů.

Byla to moje nejlepší výkendovka!

Nikola (jazykově neupraveno)

Programová nabídka je pestrá. Máme kroužky zaměřené na rozvoj jemné motoriky (výtvarná výchova, šikovné ruce), taneční a hudební citění (moderní tanec, breakdance, klavír, hudební výchova), rozvoj schopností a dovedností (počítačový kroužek, psaní na stroji, doučování), ale i kroužky na rozvoj osobnosti (čajovna, jak se stát dospělým), kde se snažíme naučit děti se nudit, být sami aktivní, mít prožitek ze hry, rozšiřovat si obzory. Rovněž chodíme s dětmi pravidelně plavat do aquacentra.

V minulém roce jsme se zúčastnili různých soutěží. Také jste nás mohli vidět na zahájení Lázeňské sezóny, kde vedle našeho stánku s výrobky našich dětí byly připraveny lanové aktivity pro děti všech věkových skupin.

Mezi vlastní činností SaSM patří pravidelné diskotéky, besídky, ples sv. Valentýna, pálení čarodějnic, návštěvy kulturních akcí (divadlo, kino, romfesty...) Také jsou zařazeny sobotní akce, které jsou zaměřeny spíše sportovně a kulturně.

Snažíme se dát dětem základy z mnoha různých oborů, aby v budoucnosti měly na čem stavět.

Pouť matek do Jablonného

Unie katolických žen vás srdečně zve na pouť matek do Jablonného v Podještědí ke sv. Zdislavě, patronce našich rodin, která se bude konat v neděli 9. 5. 2004 (Den matek).

Zveme srdečně vás všechny, kteří se chcete modlit za naše rodiny, za jejich rozkvet, za obnovu naší společnosti, protože právě rodina je jejím základem.

Program pouti:

11.00 – mše svatá, celebruje P. Bernard M. Špaček, OP
společná modlitba u hrobu sv. Zdislavy
návštěva studánky

Doprava vlastní nebo z Prahy společně autobusem.

Informace a přihlášky na tel./fax: 220 181 329, e-mail: ukz@volny.cz

Máte podnikavého ducha?

Prodejna katolické literatury, devocionálií a hudebních nástrojů v České Lípě hledá pokračovatele-nového majitele. Prodejna je v historickém centru města a má jedenáctiletou tradici. Kombinace s prodejem hudebních nástrojů není podmínkou. Kontakt: Po-Čt 487 520 281.

Gertruda Zadinová,
Moskevská 11,
470 01 Česká Lípa,
tel. č. 487 523 539

Zájezd do Medugorje

Pořádá farnost sv. Antonína v Liberci

Odjezd: 28. dubna 2004

Návrat: 5. května 2004

Vedení: P. Josef Faltejsek

Cena: 1 650 Kč + 27,50 Eur

Odjezd 28. dubna 2004 ráno v 7.30 od hotelu Imperiál v Liberci

Pojištění si zajišťuje každý sám. Strava z vlastních zdrojů.

Směr Turnov, Brno, Mikulov, Vídeň, Gratz, Maribor, Plitvice, Knín, Medugorje. Příjezd následující den v ranních hodinách. Ubytování v pensionu Marijany a Matě Pavlovičových asi 5-10 min. od kostela. Tlumočení zajišťuje rodina Merkovičových. Návštěva míst zjevení Panny Marie: Podbrdo, Křiževac, Tihalina, dále vodopádů na řece Kravici. Oáza míru, komunita sestry Elvíry. Beseda s P. Jozem Zovkem. Každodenní mše svatá. Ubytování ve dvou, tří a čtyřlůžkových pokojích se samostatnou koupelnou a WC. Možnost přípravy teplé stravy ve společné velké kuchyni, kde je k dispozici velký el. sporák, varné konvice, lednice a mrazák, veškeré potřebné nádobí. Zájezd se uskuteční pod vedením kněze P. Josefa FALTEJSKA. Na zpáteční cestě návštěva chorvatských Lurd a zastávka u moře s možností koupání asi 2-4 hodiny. Cesta je zajištěna autobusem značky Karosa (rok výroby 2002) s kapacitou 45 míst. Jedná se skutečně o luxusní dopravní prostředek vybavený pro zájezdové trasy. Během cesty promítání videa z míst zjevení.

S sebou: růženec, kancionál, slun. brýle, krém na opalování a léky, které berete, platný cestovní pas

Přihlášky: Lanková Ingrid, Křížkova 166/12, 460 07 Liberec 9, tel: 485152702

*Společnost pro duchovní hudbu
v Ústí nad Labem
si vás dovoluje pozvat na*

Velikonoční koncert

*k roku české hudby
v sobotu 3. dubna v 19 hodin
Kostel Nanebevzetí Panny Marie
v Ústí nad Labem*

účinkují:

SBOR PRO DUCHOVNÍ HUDBU
umělecký vedoucí Václav Urban
solisté:

Helena Janiczková – soprán,

Stanislava Moravová – alt

Pavel Machat – tenor,

Alexandre Proklov – bas

varhanní doprovod: Elizabeth Brinsden

Na programu:

Bohuslav Matěj Černohorský,

Antonín Dvořák,

František Tůma: Stabat Mater

Internetové fórum o drobné sakrální architektuře

Vážení přátelé!

Zaujal mne článek Nové kříže v sekularizovaném pohraničí. Nejen proto, že již 40 let jezdím do kopců nad Litoměřicemi, ale také proto, že jsem loňského roku pořádala v Praze v Centrální katolické knihovně výstavu „Paměť krajiny – záchrana drobných sakrálních památek“. Založila jsem na toto téma fórum na webové adrese http://www.blueboard.cz/kniha_0.php?id=34157

Uvítám reakce čtenářů Zdislavy a kontakt na jednotlivce i sdružení, které se věnují záchraně a dokumentaci kapliček, křížů, Božích muk apod.

S pozdravem a díky za váš časopis
Jarmila Štogramová, CKK,
tel. 220 181 320,
email: stogramova@cck.cz

INEX – SDRUŽENÍ DOBROVOLNÝCH AKTIVIT hledá

Vedoucí Mezinárodních Dobrovolnických Projektů v ČR

Zdokonalte si svou konverzační angličtinu. Poznejte lépe různá místa ČR. Zapojte se do činnosti veřejně prospěšné. Vyberte si ze široké škály táborů s různým zaměřením: historické a kulturní památky, divadlo, příroda, festivaly. Prožijte prázdniny ve skupině lidí z celého světa.

A CO BY VÁS ČEKALO? 12-20 dní budete vedoucí mezinárodního tábora, kterého se zúčastní lidé ze všech koutů světa. Stanete se oporou této skupiny, vyzkoušíte si své organizační a vůdčí schopnosti. Budete zprostředkovávat komunikaci s místními lidmi, organizovat čas, připravovat různé hry a zábavu, odpovídat na všemožné otázky... Společně s koordinátorem programu a druhým vedoucím akcí připravíte, zajistíte její hladký průběh a provedete vyhodnocení.

Setkání/školení vedoucích proběhne 1. - 4. dubna ve Venkovském centru v Kosteletkách Horkách u Chocně. Kontakt a info: INEX - Sdružení dobrovolných aktivit, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1, tel. 234 621 527, e-mail: inexsda@inexsda.cz, www.inexsda.cz

O ústeckém plese a svatém Valentýnovi

V Ústí nad Labem se na počátku měsíce února tradičně konal farní ples ústeckých katolíků, který se letos podařilo uskutečnit již počtvrté.

Místem pro plesání byl po loňském kladném ohlasu opět zvolen Národní dům v Ústí nad Labem, kde se podařilo vytvořit družnou a zároveň veselou náladu. Celým plesem nás provázela moderátorská dvojice Veroniky a Radka, která nás již v úvodu informovala o jistém světci, který byl vybrán za patrona plesu. Ano, byl to svatý Valentýn, někým zatracovaný, jiným tolerovaný, jiným zase v modlitbě oslovovaný a o pomoc žádaný. Pohled na parket zaplněný všemi věkovými generacemi, sezdanými i nesezdanými, laiky i našimi kněžími, svědčil o chuti zatančit si a pobavit se společně s přáteli.

Z programu plesu je nezbytné zmínit pěkné předtančení dětského tanečního páru, jehož taneční schopnosti obdivovali všichni zúčastnění. Atraktivní ceny v tombole zřejmě podnítily návštěvníky plesu k nákupu lístků: k překvapení organizátorů zmizely během několika minut. Také soutěž pro taneční páry

pobavila nejen vítězný pár, ale i všechny přihlížející, kteří povzbuzovali soutěžní páry v jejich plesovém zápolení.

Podobně jako v loňském roce bylo možné přivítat návštěvníky z dalších měst a obcí, takže bylo možné se po dlouhé době potkat a popovídat s přáteli, které jsme již dlouho nepotkali. Poděkování patří všem, kteří se přišli na ples pobavit, otci Miroslavu Šimáčkoví za úvodní slovo a zejména organizátorům plesu za volný čas, který věnovali přípravě a koordinaci úspěšného průběhu plesu. A zvláštní poděkování patří samozřejmě svatému Valentýnovi, díky kterému ples proběhl v přátelské a veselé náladě.

Petr Hlaváček

Ústečtí v Příchovicích

Rádi bychom se s vámi podělili o pár neopakovatelných zážitků z jednoho víkendu stráveného v horách.

V pátek o půl osmé ráno čekal před kostelem Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Labem autobus, který měl nás, lyžaře, běžkaře, sánkaře, bobaře a vůbec všechny milovníky zimních radovánek odvézt do Příchovic. Na zdejší faře bylo vybudováno centrum, kam se sjíždějí lidé mladí tělem i duchem z celé republiky a někdy i z dalších států (například my jsme zde potkali kromě desítek Čechů asi devadesát Poláků, několik Rusů a pár Slováků). V Příchovicích mají všichni návštěvníci jedinečnou možnost setkat se s mnoha zajímavými lidmi, ale i sami se sebou a především se svým Stvořitelem.

Vraťme se ale ke členům naší ústecké výpravy. Složení skupiny bylo dosti různorodé, od jednatiletých dětí přes mládež až po několik dospělých. Celou akci zorganizoval a vedl P. Mirek Šimáček. Každý si zde přišel na své. Děti se vyřádily ve sněhu, svištěly po ledovém tobogánu a nechybělo ani koulování. Někteří z nás zase protáhli svá těla na běžkách a sjezdovkách. A když přišel hlad, všichni jsme se setkali u jídla. Důležitým pojítkem našeho společenství byla každodenní účast na mši svaté.

Největší překvapení si pro nás připravili příchovičtí „týmáci“ s P. Vládou

Novákem v sobotu v noci. Za větrného horského počasí se celé osazenstvo fary vydalo na pouť do nedalekého lesíka. Zde jsme vyslechli několik svědectví o darech Ducha svatého a řada z nás obnovila své bířmovací sliby. Na znamení

Foto Jan Rosenauer

působení Ducha svatého byl zažehnut a posvěcen oheň. Na faru jsme došli s téměř zmrzlým tělem, ale s horkým srdcem.

A co přinesl celý víkend? Navázání nových vztahů a prohloubení těch starých. Nabrali jsme zde také nové síly pro náš všední život. A snad jsme také ušli další kus cesty, která vede k Bohu.

Zážitků bylo samozřejmě mnohem víc, ale těžko se dá všechno vyprávět. Co vám budeme povídat, nejlepší je zažít to na vlastní kůži. V Příchovicích jsou dveře otevřeny pro každého.

A+B

Dveře FCH Rumburk otevřené pro veřejnost

Dne 8. prosince 2003 byly ve Farní charitě Rumburk otevřeny dveře všem návštěvníkům, kteří tak měli příležitost prohlédnout si prostory a získat informace o poskytovaných službách.

Paní ředitelka Zdeňka Ondrušová zahájila tento den shrnutím událostí uplynulého roku, nastínila plány do budoucnosti, představila dobrovolnické projekty a poděkovala všem donátorům. Hned poté zástupci jednotlivých středisek představili své projekty (pečovatelská služba pro rodiny s dětmi, občanská poradna, poradna pro ohroženou mládež, sociální šatník). Téměř 400 návštěvníků z řad studentů, partnerských organizací, občanů a médií

mělo příležitost prohlédnout si prostory, které má farní charita k dispozici. Ke shlédnutí byly také informační panely s obrázkovou dokumentací, kroniky, projektová dokumentace z různých akcí. Samozřejmě nechybělo malé občerstvení, které nejen zahřálo, ale také pomohlo navodit příjemnou vánoční atmosféru. V prostorách klubovny, kde se schází ve svém volném čase mládež, byly vystaveny také obrázky dětí z rumburského dětského domova.

Informace Pastoračního střediska

Setkání stálých jáhnů

Sobota 27. března 2004, začátek mší svatou v 10.00 v Diecézním domě kardinála Trochty (DDKT) v Litoměřicích

Význam hierarchie v církvi (Poslání a služba nástupců apoštolů v církvi). Přednášející: P. ThDr. Miloslav Kněz

Postní duchovní obnova

Pod vedením **P. MUDr. Ladislava Kubíčka**, Diecézní dům kardinála Trochty Litoměřice. Začíná v pondělí 29. března 2004 večer v 18.00 hod. a končí ve čtvrtek 1. dubna 2004 ráno po snídani v 8.00 hod. Přibližná cena za stravu a ubytování: 600 Kč. Přihlášky a informace na Pastoračním středisku: Komenského 4, 412 01 Litoměřice, Tel.: 416 738 036, E-mail: pastoracni.ltm@quick.cz

Pastorační asistenti

Pondělí 19. dubna 2004 DDKT Litoměřice

Středa 21. dubna 2004 arciděkanství Liberec

Důležitost modlitby a svátostného života ve službě v církvi
Začátek vždy v 9.30 mší svatou, předpokládáný závěr v 16.00

Setkání kněží do 10 let od vysvěcení

Středa 5. května 2004 DDKT Litoměřice, začátek v 9.30 mší sv. Téma: Význam kněžského společenství v misijní církvi

Setkání studentů a absolventů TF litoměřické diecéze

Rozšířené pro všechny, kteří mají zájem o hlubší setkání s církvi v kontextu dnešní doby.

Sobota 8. května 2004, DDKT Litoměřice, zahájení v 10.00 mší svatou, oběd zajištěn, předpokládáný závěr v 16.00.

Synodalita v církvi

Přednášející: P. ThDr. Petr Žůrek, přednášející na Cyrilometodějské teologické fakultě UP Olomouc

Následná diskuse o procesu Plenárního sněmu, jeho významu a přínosu pro církve dneška

Setkání varhaníků a sbormistrů

Sobota 15. května 2004. DDKT Litoměřice. Zahájení v 9.30, z programu: poslech CD nahrávky mše svaté „Za papeže“, diskuse, nácvik Olejníková ordinária, 15.00 mše svatá?

Další informace na www.dps-ltm.cz.

Přihlásit se můžete na adrese Pastoračního střediska vždy nejpozději 10 dní před každým setkáním.

DPS, Komenského 4, 412 01 Litoměřice, Tel. 416 738 036, E-mail: pastoracni.ltm@quick.cz

Změna úředních hodin Katechetického centra

Milí kněží a katecheté,

od 1. 2. 2004 jsou upraveny úřední hodiny KC takto:

Pondělí až pátek dle domluvy, sobota 8 - 13 hodin

Během sobotního dopoledne byste mě měli zastihnout v kanceláři Katechetického centra v Diecézním domě Kardinála Trochty. Ve všední dny se na mne obraťte telefonicky (mobil: 776 00 76 22) či písemně; pokud budete potřebovat nakoupit či půjčit si pomůcky ke katechezi, obraťte se s důvěrou na Mgr. Danielu Nešporovou z Diecézního centra pro mládež (mobil: 603 45 20 01) či paní Olinku Pistorovou, zaměstnankyni DDKT (mobil: 607 21 73 92).

Víkend pro ženy: Dámská jízda

Pořádá Diecézní centrum pro rodinu
biskupství litoměřického

Kdy: 16. - 17. dubna 2004

Kde: Diecézní dům kardinála Trochty,
Komenského 4, Litoměřice

Začátek: Pátek 16. dubna v 19.00 večer

Ukončení: Sobota 17. dubna v 18.00 večer

Cena: 350 Kč (ubyt., strava, výtvarný materiál, lektoři, přednášející)

Strava a ubytování zajištěno v DDKT

Spacáky vezměte s sebou.

Program:

Soutěž „O zlatou vařečku“

Každá žena přiveze do soutěže svůj nejlepší pekařský výtvar, samozřejmě i s receptem (je-li možno na disketě kvůli rychlému množení receptů pro všechny zájemkyně). Soutěžní kategorie slané i sladké pečivo. Ve 20 hodin začne ochutnávka. Ochutnávají a bodují všechny ženy. Nejlepší výrobky dostanou po zásluze i ocenění.

Životní poledne žen a co s ním - Mgr. Jiří Černý

Kreativní výtvarné odpoledne - Mgr. Romana Hlavešová

Přihlášky zasílejte na adresu: Iva Růžičková, Husitská 128/32, 417 41 Krupka, nebo e-mail: dcpr.ltm@tiscali.cz

Informace na telefonním čísle 606/501 897

Víkend pro chlapy ze severu

Pořádá Diecézní centrum pro rodinu
biskupství litoměřického

To, že i chlapi potřebují trávit nějaký čas jen mezi sebou, již dávno víme. Je to skvělá příležitost na chvíli se zastavit, ztišit, odpočinout, povzbudit se i lépe porozumět sám sobě a svému mužství, abychom se pak s novým odhodláním vrátili do svých domovů, práce a snažili se naplnit své poslání být mužem – manželem, otcem a hlavně opravdovým chlapem...

I ty můžeš přiložit polínko do společného ohně při opékání selete a doušku kvalitního českého piva...

Kdy: 23. 4. - 25. 4. 2004

Kde: Jiřetín pod Bukovou nedaleko Smržovky a Jablonce nad Nisou v chatě klubu Bohemians

Příjezd: 23. 4. mezi 18.30 - 19.00 (večeře)

Ukončení: 25. 4. 2003 možná i obědem

Témata povídání a přednášek:

Představení a povídání si na téma: „Od iluze ke skutečnosti“

Spiritualita muže – přednáška a povídání

Každý z nás chlapů žije v opevněném městě. Stavíme kolem sebe zed' a činíme ze sebe v lepším případě pevnost a v horším pevnost nedobytnou. Do své obrany investujeme v poměru větší množství energie než vkládá státní rozpočet do armády.

Ženy jsou stále více samostatné a muži se v dnešním světě jakoby ztrácejí a těžko hledají své místo. Jak je to tedy s muži u nás dnes a jaké je jejich poslání? Jak vůbec vypadá spiritualita muže?

Přihlášku prosím zašlete: František Růžička, Husitská 128 Krupka, mobil: +420 602 282520

Možno i e-mailem: FRANTISEK.RUZICKA@MUKRUPKA.CZ

Naše internetové stránky: <http://rodina.unas.cz/>

Diecézní centrum pro mládež

29. DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE s novým sídelním otcem biskupem

Motto: „Chceme vidět Krista.“ (Jan 12,21)

Sobota 3. dubna v Litoměřicích

Možnost přijet už v pátek 2. 4. a zůstat až do neděle.

S sebou: pro přespávající spacák a karimatku, jídlo (bude pouze sobotní oběd)

Předběžný program:

PÁTEK - v Diecézním domě kardinála Trochty (bývalá budova konviktu)

20.00 - divadelní představení Oheň na hoře podle jedné z etiopských povídek
(hrají studenti 2. ročníku Vyšší odborné školy herecké v Praze)

21.00 - adorace

21.30 - 23.30 - možnost posezení v klubu „U Matěje“

SOBOTA - dopolední program - jako tradičně v kině Máj

9.00 - zahájení

9.30 - beseda s otcem biskupem Pavlem

10.30 - přestávka

11.00 - Tomáš Řehák (prezident ACET ČR) - O přátelství v církvi.

Prátelství je vzácné. Máme skutečné přátele? O přetvářce ve společenstvích, umělých úsměvech, svatých obličejích, o tom, jak vypadáme a jací ve skutečnosti jsme. Jsi ve farnosti a přitom jsi sám? Nemám za kým přijít. Máš problémy se sexualitou, anorexií, bulimií? Máš strach to někomu říct? Proč nevěřící mají často lepší vztahy než věřící? Jak v církvi vytvořit takovou atmosféru, ve které se budeme cítit bezpečně takoví, jací jsme, bez přetvářování, s otevřeností, bez divadla?

12.15 - informace

12.30 - modlitba Anděl Páně - zakončení

13.00 - oběd v Centrální školní jídelně (sraz před kinem)

SOBOTA - odpolední program - Diecézní dům kardinála Trochty

Od 13.00 do 16.00 v prostorách Diecézního domu kardinála Trochty

1. možnost svátosti smíření (od 16.00 v katedrále)

2. možnost posezení v klubu „U Matěje“

14.30-16.30 - SKUPINKY na různá témata (v DDKT)

Např. Jak jsem přišel ke svému povolání, Základní zásady duchovního života, Beseda s Tomášem Řehákem, Církev a Evropská unie, Lectio divina - pronikáme do Pisma svatého, Společenství mládeže a evangelizace, Fotbálek, ...

17.00 - závěrečná MŠE SVATÁ s otcem biskupem (v katedrále)

Večerní program pro přespolní:

19.00 - možnost posedět v klubu „U Matěje“, zahrát si stolní hry, popovídat si

KURS ANIMÁTORŮ

23.-25.4. - 4. setkání

Téma: Povolání k evangelizaci
Tentokrát na faře u bratří františkánů v Liberci-Ruprechticích

DCM, Komenského 4,
412 82 Litoměřice
Telefon: 416 738 065
Mobil: 603 452 001
daniela.dcm@tiscali.cz
www.litomerice.signal.cz

EVROPSKÁ POUŤ

do Mariazell 21.5.-23.5.

Vyvrcholením všech aktivit Středoevropských katolických dnů je pouť národů do rakouského Mariazell. Tato pouť umožní setkání různých národů a generací.

Kromě společných částí programu - především sobotní mše národů od 11 hod. - se pro mladé lidi počítá s modlitebním setkáním v pátek večer (od 20.00 h.), různými možnostmi programu v sobotu odpoledne (od 16 hod.), večerním sobotním představením národů (19 hod.) a nedělní dopolední mší svatou (10 hod.). Nejedná se však o setkání mládeže, jde o pouť všech generací.

Máš několik možností, jak do Mariazell putovat:

AUTOBUSEM - každé DCM organizuje cestu autobusem. Odjezd 21. 5. 2003 přímo do Mariazell. Kontakt: Diecézní centrum pro mládež, Komenského 4, 412 01 Litoměřice, tel. 416 738 065, mobil: 603 452 001, e-mail: daniela.dcm@tiscali.cz

PĚŠKY 5 DNÍ - pěší pouť, která začíná v pondělí 17. 5. 2004 brzy ráno ve Vranově nad Dyjí (možnost přespaní z neděle). Denně se půjde 35-40 km. Kontakt: P. Marek Dunda, Vranov nad Dyjí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí, tel: 515 296 384, e-mail: vranov@fatym.com

PĚŠKY 35 KM - k pětidenní pěší pouti je možno se připojit na její poslední část - odchod v pátek 21. 5. 2004 v 6.00 hodin z Turnitz (možnost přijet ve čtvrtek večer). Kontakt: P. Marek Dunda, Vranov nad Dyjí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí, tel: 515 296 384, e-mail: vranov@fatym.com

NA KOLE 3 DNY - pouť na kole, která začíná ve středu 19.5.2004 ráno v Prostějově. Denně se počítá s přibližně 100 km. Kontakt: P. Jaroslav Němec, Filipcovo náměstí 4, 796 01 Prostějov, tel: 603 953 727, e-mail: sdbpv@volny.cz

NA KOLE 5 ORLEM - pouť na kole, která začíná v úterý 18. 5. 2004 v 18 hodin ve Znojmě. Denně se počítá s přibližně 90 km. Kontakt: Petr Gabriel, tel.: 777 623 930. Přihlášky zasílejte na adresu: Orel, Pellicova 2c, 602 00 Brno, e-mail: ustredi@orel.cz

Cena: poplatek za víkend (ubytování, strava) 200 Kč + cena za cestu (určuje organizátor Tebou zvolené možnosti poutě) + pojištění

Podrobné informace: www.signal.cz

!!! Přihlášku zašli DO 31. BŘEZNA !!!

Přečtěte si

Hanzl, Zdeněk a dr.: Kámen v rukodělné výrobě, NLN 2003, 355 Kč

Knihka je věnována produkci venkovských kameníků a kamenosochařů na české, moravské a slezské vesnici a je doprovázena bohatým obrazovým materiálem.

Halík, Tomáš: Oslovit Zachea, NLN 2003, 295 Kč

Soubor příležitostných kázání, v nichž se profesor Halík snaží oslovit zejména lidi hledající, včetně těch, kteří mají odstup od tradičního církevního prostředí.

Mc Kenzie, Steven L.: Král David, Volvox Globator 2004, 299 Kč

Pozoruhodná publikace, která přibližuje čtenáři postavu biblického sjednotitele židovských kmenů – krále Davida. Autor se touto osobností zabývá jednak jako symbolem určitých vlastností, především však pátrá v dobových písemných a archeologických pramenech po Davidu historickém, čímž vytváří zajímavý plastický obraz doby a prostředí, v nichž židovský král žil.

Dinzelbacher, Peter: Světice nebo čarodějky, Vyšehrad 2003, 298 Kč

Německý historik Peter Dinzelbacher, profesor na univerzitě ve Stuttgartu, se v této knize zabývá historickou analýzou jednoho křesťanského fenoménu – zvláštní spřízněnosti mezi zdánlivě tak odlišnými typy »čarodějnic« a »světic«. Co mají tyto ženy společného? Jejich odlišnost je založena na velmi podobných projevech. Živé portréty celé řady žen, jejich životů, náboženských prožitků i klamů srovnává s jejich hodnocením ze strany církve, aby ukázal, jak nejasná může být hranice mezi svatostí a posedlostí démony.

Havlíčková, Helena: Dědictví, Votobia 2002, 269 Kč

Knihka má podtitul »Kapitoly z dějin komunistické perzekuce v Československu v letech 1948–1989« a v této obsáhlé knize se setkáte mimo jiné se jmény farářů Toufara, Augustína Navrátila a jeho petici, profesorkou Růženu Vackovou, s likvidací mužských a ženských klášterů a s mnoha dalšími věcmi.

Dus, Jan A.: Příběhy apoštolů, Vyšehrad 2003, 448 Kč

Druhý svazek z řady »Raně křesťanská literatura« obrací naši pozornost na Ježíšovy učedníky vyslané do světa hlásat evangelium. Jádro tohoto svazku tvoří patero nejstarších apokryfních Skutků, které zachycují působení apoštolů Petra, Pavla, Ondřeje, Jana a Tomáše.

Stehlík, Ondřej: Ugaritské náboženské texty, Vyšehrad 2003, 388 Kč

Kdo chce skutečně a do hloubky porozumět základům evropské kultury a civilizace, ten se nevyhne pečlivému studiu biblické tradice. A ten, kdo chce biblické tradici porozumět, nemůže pominout dobové prameny a náboženství. Pro pochopení Starého zákona je pak nejvýznamnějším pramenem ugaritská náboženská literatura a v této knize nalezneme kanaánské mýty, legendy, žalmy, liturgii, věštby a zařikávání pozdní doby bronzové.

Tauler, Jan: Propast k propasti volá, Krystal OP 2003, 205 Kč

Kazatelské dílo německého dominikána z 1. poloviny 14. století Jana Taulera patří k nejkrásnějším plodům německé mystiky.

Tak jako Mistr Eckhart bývá označován mystikem rozumu a bl. Jindřich Suso mystikem citu, tak se o Janu Taulerovi mluví jako o mystikovi vůle. Dílo Jana Taulera uchovalo v sobě to nejlepší z křesťanské spirituality předcházejících staletí a jeho učení o cestě k Bohu zůstává dodnes inspirativní. Poznámka na okraj pro nakladatele: Vadí mi na této knize příliš drobný typ písmen.

-mela-

Rodina ve farnosti

První letošní číslo časopisu Rodinný život se více věnuje tématu rodiny ve farnosti. Obsahuje rozhovor s knězem, který si pastorační rodin určil jako jednu ze svých priorit. Druhý rozhovor přináší pohled do života rodiny, která se hodně angažuje v životě farnosti. Další články se zaměřují nad tím, jak podporovat kněze ve farnosti, čím je zatížen příchod nového kněze, co mohou rodiče dělat, když dítě v kostele zlobí. Zvědavý čtenář si může vyplnit test, v němž zjistí, zda je jeho rodina »správně katolická«. Rubrika Vztahy přináší úvahu muže »Co očekávat po svatbě?« a článek o mezigeneračních vztazích »Jak vyjít s tchyní?«.

Rodinný život vychází 5× ročně a celoroční předplatné činí 150 Kč. Předplatné či úkazkové číslo si můžete objednat na adrese: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc, tel.: 587 405 250-3, e-mail: rodina@arcibol.cz

Pro vzdělání

TEST NÁBOŽENSKÝCH ZNALOSTÍ: CÍRKEVNÍ POJMY

z německého originálu Quiz-Spiel Kirche přeložila Mgr. Irena Duchoňová, katechetické centrum v Litoměřicích

8. Která písmena nalezneme na velikonoční svíci?
 - a. P a X
 - b. A a Ω
 - c. C a K
 - d. JAHWE
9. Jak se nazývá představený kláštera?
 - a. Vikář
 - b. Patriarcha
 - c. Opat
 - d. Biskup
10. Jak se jmenuje stát, kde bydlí papež?
 - a. Itálie
 - b. Římské království
 - c. Vatikán
 - d. Polsko
11. Jak se nazývá poučení dětí a uchazečů o křest?
 - a. Askeze
 - b. Kázání
 - c. Katecheze
 - d. Schola
12. Jak se říká vedoucímu biskupství nebo církevního území?
 - a. Biskup
 - b. Probošt
 - c. Představený
 - d. Ředitel biskupství
13. Jak se jmenuje osoba, která připravuje bohoslužebný prostor (květiny, liturgické nádoby, svíčky...)?
 - a. Jáhén
 - b. Akolyta
 - c. Pastorační asistent
 - d. Kostelník (sakristán)
14. Jak se nazývá mužský člen řádu?
 - a. Ministrant
 - b. Pastor
 - c. Mnich
 - d. Monsignor

Správné odpovědi: 14.c, 8.b, 9.c, 10.c, 11.c, 12.a, 13.d.

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)

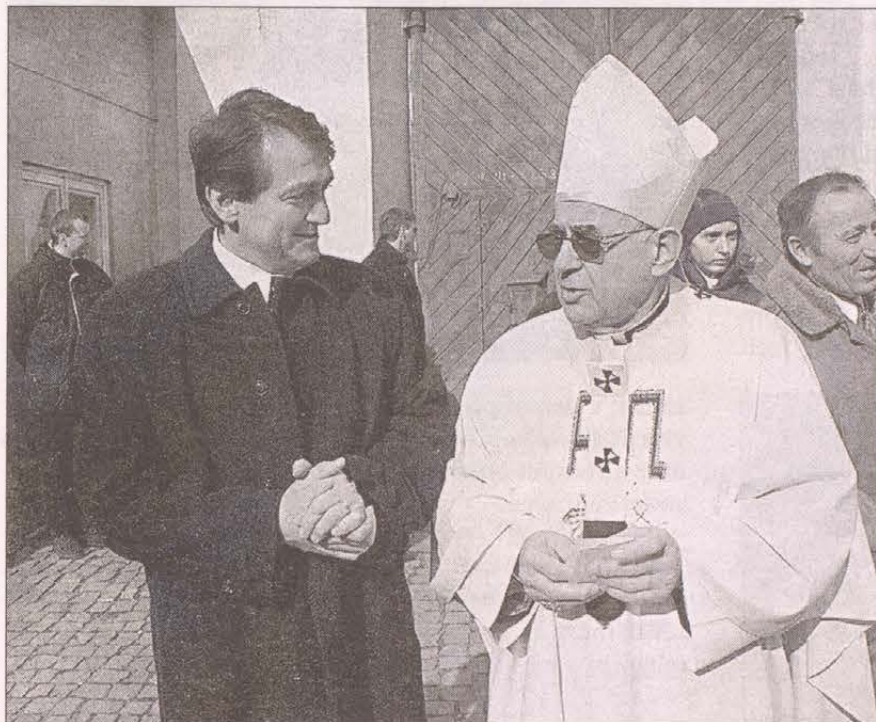

Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice

Tel./fax: 416 732 458

Kraj chce s biskupstvím spolupracovat

K hostům biskupského svěcení v Litoměřicích patřil i hejtman Ústeckého kraje Jiří Šulc. Také on poblahopřál novému sídelnímu biskupovi a očekává, že kraj bude s biskupstvím rozvíjet další spolupráci.

Hejtmán ústeckého kraje pan Jiří Šulc při rozhovoru s J. Em. Miloslavem kardinálem Vlkem před biskupskou rezidencí. Foto Jan Rosenauer

Ačkoli má kraj teprve tříletou historii, zatímco biskupství oslaví příští rok 350 let své existence, musíme vedle sebe existovat jako partneři.

Myslím, že bychom měli spolupracovat už i proto, že máme jedno společné – a tím je starost o občany, zejména o ty slabé, bezbranné, opuštěné. Samozřejmě krajská nebo místní správa či samospráva v jiné rovině, ve které jde spíš o materiální záležitosti. Je ale vhodné a žádoucí spojit v tom

síly a zkušenosti a v neposlední řadě i prostředky. I o to jsem poprosil nového biskupa a zároveň poděkoval odstoupujícímu, kterého si velmi vážím.

Nevím, jestli on je zrovna tím tradičním představitelem církve, ale mě si zcela získal svou otevřeností a lidskostí, myslím, že to je velmi vzdělaný, vstřícný a moudrý člověk, řekl po litoměřické slavnosti hejtmán J. Šulc.

Miroslav Zimmer

Co očekáváte od rozšíření počtu svých členů o nového biskupa?

Příchod nové tváře do biskupského sboru je každopádně jistým obohacením. A vysvěcením Pavla Posáda se ČBK rozrůstá na osmáct členů. Bude zde na severu zastupovat tento sbor a snažit se co nejrychleji vstoupit do realit litoměřické diecéze. A protože on sám pochází z jižní Moravy, jistě mu v začátcích bude pomáhat tým, který zde v současné době pracuje.

Pokud jde o biskupskou konferenci a její práci, tak každý z biskupů má nějakou sobě svěřenou zvláštní kompetenci. Dá se předpokládat, že velice záhy – během několika měsíců – dostane i biskup Posád některý z úkolů, které ČBK řeší, a to vlastně v rámci celého života naší církve – to znamená například oblast mládeže, zahraničí, školství, kněží, apod.“

Mluví ČBK P. Mgr. Daniel Herman:

Vzkazy pro otce Pavla

Milý otče Pavle,

při poděkování na konci mše svaté 28. 2. jste řekl, že Vám svěřenou diecézí považujete za krásnou. Nadchl jste mne tímto optimistickým názorem.

Z celého srdce Vám přeji, aby Vás toto přesvědčení neopustilo ani ve chvílích, kdy se ve Vaší pastýřské službě objeví komplikace. Modlím se za Vás a přeji hodně Božího požehnání.

S pozdravem

PhDr. František Zajíček, Brno

Milý otče biskupe,

Setkali jsme se 10. 3. 2004 v poradně při večerních chválách, sdílení dojmů z Vašeho svěcení a krátké úvaze o naději. Denně se za Vás modlíme.

S láskou Vás zdraví

„Školka v poradně“

Milý Pavle!

Srdečně Tě s maminkou pozdravujem a v tuto chvíli se za Tebe modlíme a vzpomínáme. Pamatovali jsme dnes na Tebe při rekolekci v Jemnici a s Tomáškem v Bille.

Tvůj P. Václav Kříž s maminkou

Otec Pavel Posád je výjimečný člověk,

který mnohým, nebo snad každému člověku, který se s ním setká, přinese do duše pokoj a klid, který je v této hektické době nezbytný. Setkání s ním je pro každého obrovským zážitkem. Je to nepopsatelný pocit poslouchat jeho slovo. Otec Pavel Posád dokáže cítit a hovořit i s lidmi nevěřícími. Mnozí nevěřící nejsou schopni vůbec komunikovat s žádným představitelem církve vyjma Pavla Posáda.

Velmi si ho vážíme a jsme velmi šťastni, že byl vyvolen, i když zároveň je v nás kousek smutku, že jsme o něho svým způsobem přišli a budeme postrádat setkání s ním, která probíhala při faře sv. Tomáše v Brně. Omlouvám se, že stále používám „titul“ otec, ale byť byl zvolen biskupem, tak je to náš milovaný otec Pavel Posád. Přejeme hodně štěstí a srdečně zdravíme z Brna.

Jana Zůbková, Božena Davidová

Budkov – rodná obec otce biskupa Pavla

Obec Budkov se nachází v jihovýchodním podhůří Českomoravské vrchoviny, na jihozápadě okresu Třebíč. V dnešní době čítá obec 400 obyvatel a je v ní 139 domů.

Kostel se připomíná současně se vsí Budkovem roku 1353 a roku 1507 je kostel zasvěcen svatému Martinovi. V současné podobě je kostel od roku 1745. V kostele se nachází hrobka rodu Berchtoldů. Kostel obklopuje hřbitov a dvě barokní kaple sv. Jana a Pavla z 18. a 20. století. Kaple z 20. století slouží jako hrobka rodu Salmů, kteří byli posledními majiteli panství do roku 1945. Před kostelem je barokní schodiště se sochami sv. Jana Nepomuckého a sv. Jana Sarkandera.

Zámek je renesanční z 16. století. V barokním slohu přestavěl zámek František Karel Berchtold. Berchtoldové měli

zámek v držení po celé 18. a 19. století. Park je anglický se vzácnými stromy. Až do roku 1720 byl zámek obklopen rybníky a vodním příkopem, později došlo k založení unikátní vodní zahrady.

Z kulturních akcí stojí za zmínu především tradiční sousedské a babské bály, na kterých jsou přijímáni za sousedy ženatí muži a vdané ženy. Tyto bály se konají jednou za čtyři roky a jsou navštěvovány lidmi ze širokého okolí.

Kostel sv. Martina ▲

◀ Svěcení hasičské zbrojnice v roce 2001

◀ Zámek v Budkově

Hrob P. Františka Maňouška, který umrl 22. prosince 1927 při pěší cestě do Budkova. Místo jeho smrti („Farářovu kapličku“) a tento hrob otec biskup pokždé navštěvuje a osoby P. Maňouška si velmi vází ➤

Fotografie
Blanka Zášková
a archiv OÚ Budkov

Stručná historie obce Budkova v letopočtech

- 1353 – první zmínka o obci, tvrzi a kostelu
- 1717 – 1776 rozkvět obce za panství Františka Josefa Berchtolda
- 1720–1730 vystavěna kaple sv. Jana a Pavla na hřbitově
- 1729 – vystavěna kostelní věž
- 1743–1745 vystavěn nynější kostel sv. Martina
- 1773 – založena první škola v Budkově
- 1927 – tragická smrt patera Františka Maňouška
- 1929 – elektrifikace obce
- 1998 – udělení obecního znaku
- 1998 – mimořádně velká povodeň

V obci se nachází:

- Základní škola 1. – 9. třída
- Mateřská škola
- Zdravotní středisko
- Poštovní úřad
- Smišené zboží a textil
- Pohostinství
- Tělocvična
- Kulturní dům
- Hasičská zbrojnice
- Zemědělské družstvo

Biskup Pavel zanechal v Ratiškovcích hlubokou stopu Boží lásky

Otec Pavel působil v Ratiškovcích od roku 1980. Měli ho rádi nejen všichni farníci, ale i celá dědina. Jenom komunisté jej v lásce neměli. Proto musel již v roce 1982 odejít. Se slzami v očích se s ním celá farnost loučila. Nikoho z nás tehdy určitě nenapadlo, že za dvaadvacet let pojedeme 345 km do Litoměřic na jeho biskupské svěcení.

V Ratiškovcích, kde otec Pavel na začátku osmdesátých let působil, na svého bývalého duchovního správce rádi vzpomínají a vždy jej vítají zpět. Foto M. Bardúnová

On sám měl Ratiškovice taky rád, a jak to bylo jen trochu možné, vracel se do našeho kostela. Většinou v době letních prázdnin. Říkal: „Druzí jedou na dovolenou k moři, já mám moře v Ratiškovcích.“ To bylo pro nás velké vyznamenání. Dostali jsme velký dar v roce 2003, kdy slavil otec Pavel své padesátiny. Na slavnost patronů našeho kostela svatých Cyrila a Metoděje jej pozval náš otec Ludvík do Ratiškovců, aby sloužil slavnostní mši svatou. On k naší velké radosti pozvání přijal. Celá farnost se připravovala, moc jsme jej chtěli překvapit blahopřáním k jeho jubileu. Kdo jen trochu mohl, přišel ve slavnostním slováckém kroji, aby byla bohoslužba co nejkrásnější. Také ministranti, kostelníci i muzikanti si oblékli slavnostní kroje. Každý mu chtěl stisknout ruku a ze srdce popřát. Však to byla pěkná řádka gratulantů! Hodně se děkovalo. Za všechny udělené svátosti a odsloužené mše svaté. Za věrnost naší dědině si zasloužil pamětní medaili obce. Tu mu k životnímu jubileu předala jménem vedení obce Anička Foltýnová.

Zpěvačky mu s velkou láskou „po ratiškovsky“ zazpívaly:

„Zafúkal větrík nad dědinú, mez voní suchú jatelinú.

Lipa dýchá medem, pola novým chlebem.

My Vám k padesátce blahopřejem.“

Celý kostel se přidal potleskem. Všichni jsme děkovali Bohu za dar plně prožitého života otce Pavla. Od pana Šupálka, kostelníka i včelaře, dostal sklenku medu se slovy: „A když si do čaju užičku medu dáte, vzpomeňte si, že v něm kúsek Ratiškovců máte.“ Moc jsme chtěli, aby si na nás občas vzpomněl. Víím, že nás i nyní, když je otec Pavel biskupem, denně zahrnuje do svých modliteb, stejně jako my jeho.

Na svěcení jsme mu přivezli od našich farníků velkou prosbu:

Moc Vás prosíme, přijďte nám do Ratiškovců udělit biskupské požehnání. Budeme na Vás trpělivě čekat. A to my v Ratiškovcích umíme!“

Za všechny věrné farníky z Ratiškovců Marie Bardúnová

„Zážitek na celý život“

Na travnatém náměstí před katedrálou sledovali ti, kdo se již do katedrály nedostali, průběh svěcení na velkoplošné obrazovce. Některých z nich jsme se zeptali na jejich prožití tohoto slavnostního dne.

„To je dojem nadosmrti, já jsem to nikdy v životě nezažila. To je krásné, co tady bylo. A navíc tady byl svěcen náš bratranec. My jsme z Budkova u Moravských Budějovic“, říká jedna z přihlížejících.

Vedle stojí skupina žen v moravských krojích a rozprávají se všechny: „To bylo krásné. Je to pro nás nezapomenutelný zážitek. My jsme z Ratiškovců u Hodonína a otec Pavel u nás složil dva roky jako kněz... Krásné, nezapomenuté. Památka, vzpomínka to bude, to člověk prožije jednou za život. Otec Pavel k nám jezdí sloužit mše, když je nějaké výročí nebo pouť... U nás je kostel zasvěcený Cyrilu a Metodějovi, na ten den je u nás velká pouť, vždycky ho pozveme a většinou k nám chodí...“ znějí odpovědi v moravském nářečí.

-red-

Kamenolom

Takřka současně se jmenováním nového biskupa pro litoměřickou diecézi se začalo používat označení této diecéze jako kamenolomu. Kdy, kde a jak toto označení vzniklo?

Zalistujme trochu v minulosti, snad tam najdeme skutečnou souvislost. Letos si připomínáme 30. výročí smrti kardinála Trochty. Ten byl za války po atentátu na Heydricha zatčen, ještě jako ředitel salesiánského ústavu. Dostal se do Terezína. Vězni chodili pracovat do Litoměřic do lomu Richard, odkud na kolečkách odváželi vytěžený materiál. První setkání s těžkou a namáhavou prací v kamenolomu. Pak přišel do Mauthausenu a později do Dachau, kde se setkal s budoucím kardinálem Beranem a společně byli nahnáni k odvážení těžkých vozíků plných kamení. To bylo druhé, tvrdé setkání v dalším kamenolomu.

28. září 1947 byl Dr. Trochta jmenován papežem Piem XII. biskupem litoměřickým. 16. listopadu byl slavnostně vysvěcen v katedrále sv. Víta v Praze. Hlavním světitelem byl papežský nuncius a spolusvětitelem pražský arcibiskup mons. Josef Beran, jeho bývalý spolupřevážník. Při tomto slavnostním setkání tehdy pronesl kardinál Beran významná a prorocká slova: Tak Štěpáne, zase spolu potáhneme tu těžkou káru dál.

A tak dá se říci, že kamenolom a těžká kára plná kamení provází a bude provázet i pokračovatele v biskupském úřadě.

Milada Veselková

Chceme-li hlouběji pochopit úřad biskupa v církvi, je velice prospěšné začít se do těch míst Písma svatého, která hovoří o vykonávání autority ve společenství Božího lidu. Pro správné porozumění pohledu Nového zákona na dotyčnou skutečnost je důležitá též znalost starozákonního chápání Bohem ustanovené autority.

Pohled SZ na posvátnou autoritu ve společenství Božího lidu

Struktura společnosti ve starozákonní době byla založena na patriarchálním řádu původně kočujících semitských kmenů. Nejvyšší společenskou i náboženskou autoritou byl patriarcha kmene. Obyčejně jím byl nejstarší otec v daném společenství. Ten pak vykonával jak roli vůdce a soudce, tak i poslání kněze.

Příběhy Abraháma, Izáka a Jakuba nám barvitě ilustrují, jak konkrétně byla patriarchální autorita na jedné straně vykonávána, na straně druhé přijímána a ctěna. Vzepřít se vůli patriarchy platilo za nejhorší společenské provinění, patriarchovo požehnání, příp. prokletí, pak bylo největším duchovním vkladem, případně tragédií celého života.

Větší diference společnosti v době Mojžíšově a později v době královské s sebou přináší složitější skladbu společenské a náboženské autority. Hlavou společnosti je král, který vykonává jak politickou, tak i náboženskou vedoucí roli v národě. Jeho nejbližší spolupracovníci a rádci ve správních záležitostech státu se postupně formují do vyšší vrstvy jakési „šlechty“. Již od počátků doby královské je též pevně zformováno kněžstvo se svou hierarchií. Kromě krále,

vojenských velitelů a kněží působí v Izraeli též charismatické osobnosti, které výrazným způsobem zasahují do dějin národa, totiž proroci. Ti chápou svou autoritu ve společnosti jako bezprostřední zmocnění samotným Hospodinem.

Kněžské poslání se dědilo a sahalo svými kořeny daleko před období králů – do doby Mojžíšovy. Áronovi potomci byli jedinými právoplatnými dědici kněžské posvátné moci. Postupně se rozrůstající úlohy kněze vyvolaly potřebu dalších spolupracovníků z řad mužů kmene Levi. Ti pak prakticky pomáhali při liturgických obřadech kněžím. Po zániku královského uspořádání společnosti se právě kněží stávají hlavními autoritami v národě. Formuje se „velerada“, jakési nábožensko-mocenské shromáždění, jehož 70 členů tvoří kněží, zákoníci (znalci Písma) a „starší“.

Hlavou velerady je velekněz, přímý potomek Sádoka, hlavního kněze z dob krále Davida. Velekněz pak má v židovské společnosti rozsáhlé pravomoci nejen v náboženských otázkách, ale i v oblasti politické. Když potom po zničení chrámu (roku 70 po Kristu) zaniká kněžská vrstva, místo jejich autority zaujímá vlivná duchovní skupina farizeů, z níž se formuje dnešní židovský rabinismus.

Novozákonní struktura církve

Ježíš položil základ struktury nového společenství věřících na dvanácti nejbližších učednících, na apoštolech. Naznačuje tím, že ti, kteří s vírou přijímají jeho evangelium, se stávají novým Izraelem, novým Božím lidem. Nicméně již v prvních desetiletích se církevní stavba rychle vyvíjí a rozrůstá. Zdá se, že nejstarší pohled na strukturu církve

Titus a Timotej nejsou biblickými postavami, ke kterým je běžně upřena pozornost. Ani Pavlovy listy nebyly ještě na začátku minulého století v mnohých biblích, např. ve Velké obrazové bibli. Proto se nám nepodařilo získat ani jejich zobrazení. Nalezli jsme ale obrázky úborů kněží a velekněží, které podle popisu v knihách Mojžíšových nakreslil holandský teolog Johanes Braunnus v 18. století. Na levém je úbor velekněze z královského období, na pravém úbor kněze z téže doby.

máme zachycenou v Pavlových listech. Nejvyšší autoritou jsou zde apoštolové. Apoštolem se podle Pavla stává každý, kdo viděl vzkříšeného Pána, přičemž zpravidla dostal od Krista vedoucí a misijní poslání. Následují proroci (charismatické duchovní osobnosti), evangelisté (znalci a kazatelé Ježíšova evangelia), pastýři (duchovní správci křesťanských společenství) a učitelé (rozumí se učitelé duchovních pravd křesťanské víry a životní praxe). V pozdních novozákonních spisech se objevují dva termíny, které jsou podkladem pro pozdější označení hlavních autorit v hierarchii církve. Jsou jimi „episkopové“ a „presbyteri“. Obě dvě označení církevního úřadu se natolik prolínají, že ještě nemůžeme hovořit o jasné dělicí hranici mezi tímto dvojím zplnomocněním, jak jsme na to zvyklí dnes (episkopos = biskup, presbyter = kněz). Toto přesné hierarchické rozdělení máme doloženo až Ignácem Antiochijským z počátku 2. století po Kristu.

Timotej a Titus

Podle pastorálních epištol ustanovil Pavel tyto dva muže za duchovní pastýře a hlavní autority křesťanských obcí v Efezu (Timotej) a na Krétě (Titus). Tito dva muži jsou v listech nabádáni k pevnému, moudrému a zároveň milosrdnému vedení svěřených křesťanských společenství. Na vedoucí postavení v církvi jsou kladeny náročné požadavky, které jsou v určitých pasážích shrnuty do ka-

◀ Svatý Izidor, biskup sevillský (560–636), maloval Murillo (1618–82), obraz se nalézá v sevillské katedrále

Korbinián z Freisingu, biskup (680–730), obraz z 15. století na dřevěné desce se nachází v kostele sv. Ondřeje ve Freisingu. Repro Jan Rosenauer ▶

talogů schopností a ctností, které se mají stát trvalým osobnostním vlastnictvím každého pastýře společenství věřících.

Biblické požadavky na biskupa

V 1. listě Timoteovi čteme slova, která se stala hlavním naučným textem pro úřad a poslání biskupa: *Kdo chce být biskupem, ... aby neupadl do nástrah.* Pomíne-li prvokřesťanskou praxi ustanovování ženatých hierarchů, máme před sebou výstižný a plastický obraz pastýře církve, který klade důraz na ušlechtilost, vzdělanost, ukázněnost, laskavost a skromnost. Podívejme se ale na celý text požadavků na úřad zodpovědné osoby v církvi trochu podrobněji.

Kdo chce být biskupem, touží po krásném úkolu. To jistě neznamená oporu vrozené a zároveň často velice zhoubné touze člověka být více nežli druzí, vládnout nad jejich životy. Důvod k tomuto prohlášení musíme hledat spíše v soudobé situaci církve. Přebírat v církvi zodpovědnost znamená zároveň se vystavovat nepřízní okolní společnosti, nesouhlasící s růstem nového náboženského společenství, a též přijetí břemena těžké služby a radikálního sebezáporu v práci uprostřed často nespokojené a nekriticky náročné komunity. Krása úkolu, který se má stát pro čtenáře listu přitažlivý, netkví ve společenské prestiži, ale v záslužnosti před Bohem.

Nuže, biskup má být bezúhonný, jen jednou ženatý, střídavý, rozvázný, řádný, pohostinný, schopný učit, ne pijan, ne rváč, nýbrž vlídný, smířlivý, nezištný. Ve výčtu ctností žádaných pro zodpovědnou autoritu v církvi vévodí bezúhonnost, která dává společný jmenovatel i ostatnímu popisu vlastností. Biskup má být bezúhonný, tedy vyzrálý, moudrý a příkladný, jak uvnitř společenství, tak navenek, kde celou komunitu nejvýraz-

něji reprezentuje. Pro tehdejší samozřejmou praxi manželství a rodinného života i v církevní hierarchii platilo vést spořádaný, harmonický a věrný manželský svazek. Střídmost, rozváznost, řádnost a pohostinnost jsou obecně uznávanými a žádanými vlastnostmi pro každou osobu hrající ve společnosti vedoucí postavení. Snad bychom tento výčet mohli shrnout do jiných dvou slov: je žádána ukázněnost v soukromém životě a laskavost v životě veřejném.

Požadavek schopnosti učit zdůrazňuje jedno z hlavních poslání církevní autority: zvěstovat slovem i příkladem celého života Kristovo evangelium. To není věc pouze řeči a konání, ale také určitěho umění, které musí být stále znova rozvíjeno, prohlubováno, přizpůsobováno změněné situaci. Následující varování před opilstvím a sklonem k násilnostem v jakékoli podobě opět zdůrazňuje požadovanou ukázněnost a schopnost sebeovládání. Poslední tři vlastnosti následně míří do společenského styku, kde je pro biskupa důležitá všestranná laskavost a vlídnost.

Má dobře vést svou rodinu... Nedovede-li někdo dobře vést svou rodinu, jak se bude starat o Boží církev? Soukromý rodinný život je zde srovnán s veřejnějším životem ve společenství. Máme zde před sebou novozákonní odkaz na hlubokou psychologickou i morální souvislost mezi životem v rodině, do které člověk patří, a životem ve společnosti, ve které se mimo svou rodinu pohybuje a angažuje. Existuje zde podle těchto slov do určité míry přímá úměra: jak v soukromých rodinných vztazích, tak ve veřejnějších vztazích širšího společenství. Samozřejmě s důrazem na povinnost osobní aktivní angažovanosti na zkvalitnění obojího. Nicméně je zdůrazněna přednost přirozené rodiny před širší rodinou společenství.

Nemá být nově pokřtěný... Od církevní autority je zde žádána osvědčenost, vytrvalost, vyzrálá věrnost. To je pro vedoucího společenství důležitější nežli zvláštní vrozené schopnosti a nadání.

Musí mít také dobrou pověst u těch, kdo jsou mimo církev... Jestliže byl dosud kladen důraz na chování uvnitř

církve, nyní se obrací svatopiscův zájem na život navenek. Je též velice důležitý, slouží jak misijnímu rozměru, tak znemožnění pomluv a podezřívání ze strany nepřejících. Člověk nesoucí v církvi velikou zodpovědnost musí zohledňovat pro své poslání nejen vnitrosociální působení, ale i vnější obraz věřícího společenství, jak jej vnímají okolostojící. Neměl by se dostat zanedbáním této stránky do pomluv a nactiutrhání. Péče o dobrou pověst je zde považována za projev zodpovědnosti a moudrosti. Samozřejmě že tato péče musí být podložena poctivou vnitřní upřímností a opravdovostí.

Zlaté pravidlo nejen pro biskupy

Co je snad nejdůležitější ve všech těchto úvahách o vlastnostech a schopnostech biskupa, které se nám mohou zdát samozřejmě pro příkladný život církevního hierarcha? Vždy je nutno začínat uvnitř a teprve potom postupovat směrem navenek. Je-li tomu naopak, upadá i dobře smýšlející člověk do nebezpečí přetvářky, neupřímnosti a neschopnosti hlouběji a trvaleji ovlivnit druhé lidi, kteří se o jeho autoritu opírají. Linie: *lidské nitro – rodina – pracovní a životní společenství – okolní společnost* je důležitá především pro správné pořadí a nepřerušené snažení toho, kdo chce druhým lidem něco dobrého a cenného předat či zprostředkovat.

Berme často do rukou text pastoračních listů a v rozjímání a modlitbě vyprošujme našim biskupům všechny tyto ctnosti, schopnosti a milosti.

Jak se světí biskup?

Biskup – to je ten, který se stal skrze Ducha svatého, jenž mu byl dán, pravým a autentickým učitelem víry, veleknězem a pastýřem (srov. *Christus Dominus 2*). Protože mezi různými službami, které se vykonávají v církvi už od prvních dob, má podle svědectví ústního podání nejvýznačnější místo úřad těch, kteří jsou ustanoveni jako biskupové a v nichž jsou prostřednictvím nepřetržité posloupnosti od počátku výhonky apoštolské setby (srov. *Lumen gentium 20*), církve ustanovení a posvěcení obohatila mnoha obřady, které vyjadřují rozmanité aspekty svátostné milosti. Které to však jsou?

Autoři fotografií na obálce:

Antonín Forbelský

E, 10, 24

Jan Macek

18

Jan Rosenauer

A, D, 1, 2, 5, 7, 9, 11, 12, 14, 15, 19, 20, 21, 22, 23

Robert Macko

B, C, 3, 4, 6, 8, 13, 16, 17

ZDISLAVA
místní liturgická diecéze

Příprava kandidáta (strana 2 obálky)

Nejprve všemu předchází výběr kandidáta, který je přísně tajný (řídí se právem). Když kandidát přijme volbu, která je po určité době (zpravidla po týdnu) oznámena veřejně, nastává období různých příprav. Nejdůležitější je určité duchovní – kandidát musí vykonat duchovní cvičení (exercicie). K tomu však přistupuje organizace obřadu a všeho ostatního.

V den svěcení nejprve kandidát podle staré tradice nazývaný *electus* – vyvolený, skládá předepsané vyznání víry a přísahu věrnosti (zpravidla v kapli biskupské rezidence) [1], zde také bývají svěceny biskupské odznaky – prsten, mitra, berla. Vše ostatní probíhá pokud možno v katedrále. Po příchodu biskupů, kněží, jáhnů a asistence k oltáři [2, 3] biskup světitel zahájí obvyklým způsobem bohoslužbu [5]. Po pozdravu je vyvolený přiveden v doprovodu dvou kněží před světitele a jeden z nich požádá jménem církve o udělení svěcení. Následně se přečte pověřující listina – jmenovací bula (latinsky [4] a pak česky), na kterou všichni odpovídají: *Bohu díky*. Po chvalo zpěvu *Sláva na výsostech Bohu* a vstupní modlitbě následuje bohoslužba slova obvyklým způsobem.

Obřad svěcení (strana 3 obálky)

Vlastní obřad začíná po homilii vzýváním Ducha svatého, po kterém vyvolený skládá předepsaný slib (devět otázek a odpovědí). Podle staré tradice následuje zpěv litanie ke všem svatým, při kterém svěcenec leží tváří k zemi (prostrace) na znamení pokorné modlitby [9]. Po skončení vzývání svatých hlavní světitel přijme mitru a mlčky klečícímu vyvolenému vloží ruce na hlavu [10], po té tak učiní dva spolusvětitelé a ostatní biskupové [11]. Následuje pak vlastní modlitba svěcení, kterou pronáší hlavní světitel [13]. Nejdůležitější část (od *Sešli nyní i na tohoto vyvoleného... do ... chvále tvého jména*) pronášejí všichni přítomní biskupové společně. Při této modlitbě dva jáhni drží nad hlavou svěcence rozevřený evangeliář [12] na znamení povinnosti hlásat evangelium a na obtíže s tím spojené. Tato část je podstatná, tím proběhlo vlastní svěcení.

Doprovodné obřady (strana 3 obálky)

Následující obřady jsou doprovodné, které symbolicky vyjadřují a doplňují tajemství, které se naplnilo. Prvním z nich je pomazání křížem na hlavě posvěceného [14], které je znamením zvláštního pomazání Duchem svatým, jež činí jeho službu plodnou. Druhým je předání evangeliáře, které je znamením apoštolského poslání hlásat Boží slovo. Třetím je předání prstenu, který je znamením věrnosti Církvi, Kristově nevěstě. Čtvrtým je předání mitry a berly na znamení jeho úkolu pást Pánovo stáde. Nově posvěcený biskup je nyní pozván a usedá na katedru jako nový pastýř svěřeného lidu [15]. Pak vstane a s přítomnými biskupy se pozdraví pozdravením pokoje [16].

Závěr bohoslužby (strana 4 obálky)

Bohoslužba pokračuje obvyklým způsobem do modlitby po přijímání. Po ní se začne zpívat hymnus *Bože, chválime tebe* a nově posvěcený biskup v doprovodu dvou světitelů poprvé prochází katedrálou a uděluje své první biskupské požehnání všem přítomným [19]. Po návratu většinou následují blahopřání a krátká promluva nového biskupa. Mše svatá se zakončí požehnáním a propuštěním.

Biskupské insignie

Prsten

Už ve starověku lidé nosili prsten na znamení určitého závazku a věrnosti tomuto závazku. Církve převzala tento symbol právě jako znamení věrnosti. U biskupa věrnosti církvi, která je Kristovou snoubenkou.

Mitra

Po Milánském ediktu (313) se biskupové stali významnými osobami společenského života. Již v té době obdrželi jako symbol svého postavení určitou pokrývku hlavy. Časem se z ní vyvinula liturgická mitra. Biskupové ji používají od 11. století.

Berla

Již ve Starém zákoně se často připomíná důležitost pastýřské hole při vedení a ochraně stáda. V liturgii se berla objevuje na konci 1. tisíciletí jako znamení apoštolského poslání. Zatočení symbolizuje podřízenost papeži, který jako jediný z biskupů používá kříž.

Ilustrace Jiří Vančura

9

▲ Bezprostřední přípravou na svěcení bylo vzývání svatých, při kterém vyvolený (kandidát na biskupa) na znamení pokory leží tváří k zemi

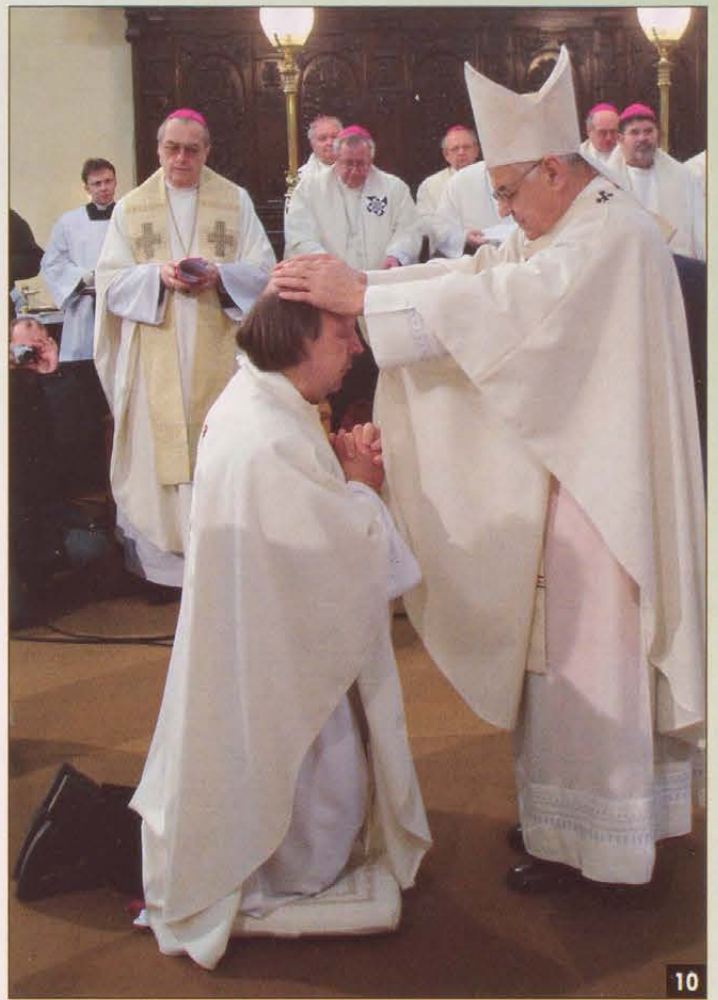
12

▲ Konsekrční modlitba — svěcenec

11

▲ Vzkládání rukou biskupy

10

▲ Vzkládání rukou hlavním světitelem

13

▲ Konsekrční modlitba — světitel

▼ Pomazání svatým křížem

15

▲ Uvedení biskupa na katedru

▼ Pozdravení pokoje s biskupy

14

16

22

18. litoměřický biskup Mons. ThDr. Josef Koukl odchází...

17

▲ Bohoslužba oběti

▼ „Te Deum“

▼ Svaté přijímání

19

18

... a přichází 19. litoměřický biskup Mons. Pavel Posád

24

▲ Příbuzní otce biskupa ▼

▼ Závěrečný průvod

21

20

23